

สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

เขตกรุงเทพมหานคร 2

STATE AND PROBLEMS IN CONDUCTING CLASSROOM ACTION RESEARCH
OF TEACHERS AT PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK REGION 2

11204602
.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จว.
๗ 536๘
๒547

พ.ศ 2547

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 51607

วัน,เดือน,ปี 26 ก.ค. 2547

ISBN 974-9708-79-2

ไม่อาจสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**STATE AND PROBLEMS IN CONDUCTING CLASSROOM ACTION RESEARCH
OF TEACHERS AT PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK REGION 2**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
IN VOCATIONAL EDUCATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2004

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2
นักศึกษา	นางจิราภา ล่วงลือ
รหัสประจำตัว	42064731
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ประเภทบริหารธุรกิจ จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ แจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ อยู่ในระดับมาก
2. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง
3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนขนาดต่างกันมีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	State and Problems in Conducting Classroom Action Research of Teachers at Private Vocational Schools in Bangkok Region 2
Student	Mrs.Jirapha Lounglue
Student ID.	42064731
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Curriculum And Instruction in Vocational Education
Year	2004
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Papat
Thesis Co – Advisor	Associate Professor Dr. Somporn Chaiya

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the state and problems in conducting Classroom Action Research of Teachers at Private Vocational School in Bangkok Region 2 by the school size.

The samples used for this study were 265 teachers at Private Vocational School in Bangkok 2 in faculty of business administration which were stratified random sampling. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used were frequency percentage , arithmetic mean , standard deviation, one –way Analysis of Variance and Scheffe’ test

The results of were as follow :

1. Teachers at Private Vocational School in Bangkok Region 2 in faculty of Business Administration were conducting Classroom Action Research of Teachers at moderate level Consideration of supporting the Classroom Action Research of Teachers and used the result of Classroom Action Research of Teachers were at high level ; knowledge and skill of doing Classroom Action Research of Teachers was at moderate level.

2. Teachers at Private Vocational School in Bangkok Region 2 in faculty of Business Administration have the problems in Conducting Classroom Action Research of Teachers at moderate level. Consideration of knowledge and skill of dong Classroom Action Research of Teachers supporting the Classroom Action Research of Teachers and used the result of Classroom Action Research of Teachers were at moderate level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. The result of comparison about conducting Classroom Action Research of Teachers at Private Vocational in Bangkok Region 2 in different school size were statistical different at .05 level

4. The result of comparison about problems in conduction Classroom Action Research of Teachers of Teachers at Private Vocational School in Bangkok Region 2 in different school size were statistical different at .05 level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากคณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้สั่งสอนอบรม ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มทดลองเครื่องมือ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูล เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ขอขอบพระคุณผู้ที่แต่งตำรา เขียนเอกสาร และผู้ที่ทำงานวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ (SBAC) คณะผู้บริหาร และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้านด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สำอางค์ ล่วงลือ ที่ให้การสนับสนุน คอยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือทุนทรัพย์สำหรับการศึกษาล่าเรียนจนจบการศึกษา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่งานบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกทุกเรื่อง ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา จนกระทั่งจบการศึกษา

ขอขอบคุณบรรดาพี่ ๆ เพื่อน ๆ และรุ่นน้อง สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่คอยให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่า และประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ แต่คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย ด้วยความเคารพยิ่ง

จิราภา ล่วงลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 การอาชีวศึกษาเอกชน.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	9
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	71
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	98
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	98
5.2 อภิปรายผล.....	101
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	106
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก.....	113
ภาคผนวก ข.....	119
ประวัติผู้เขียน.....	125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	72
4.1 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน.....	78
4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามรายด้าน และภาพรวม.....	79
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามรายข้อ.....	80
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามรายข้อ.....	81
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัย ในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามรายข้อ.....	82
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามรายด้านและภาพรวม ในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามรายข้อ.....	83
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามรายข้อ.....	84
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามรายข้อ.....	85
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ จำแนกตามรายข้อ.....	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสภาพการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	87
4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม จำแนกตาม ขนาดโรงเรียน.....	88
4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	89
4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	90
4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	91
4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสภาพการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	92
4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม จำแนกตามขนาด โรงเรียน.....	93
4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะ การทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	94
4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19	
เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	18
2.2 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามแบบของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540).....	27
2.3 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา.....	28
2.4 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา.....	29
2.5 พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม.....	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2544 – 2549 ได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาดนและการคุ้มครองทางสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มี คุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยการปฏิรูประบบสุขภาพ ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เน้นการป้องกัน การปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ ยกย่องทักษะฝีมือ คนไทยให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง สามารถ คิดเป็น ทำเป็น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ และ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมในการพัฒนาประเทศ ไว้ว่า การพัฒนาประเทศจะยึดหลัก “ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ให้การพัฒนาอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลพอดีและความพอประมาณอย่างมี เหตุผล นำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก คนไทยส่วนใหญ่มีการศึกษาและรู้จักเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต เป็นคนดี มีคุณธรรม ควบคู่ไปกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและ คุณค่าของสังคมไทยที่มีความสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน อันจะเป็นรากฐานของการพัฒนา ประเทศอย่างสมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2544 : 12)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ได้ให้ความสำคัญในการ พัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษา โดยจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ ยังได้กำหนดนโยบายและแนวทาง การปฏิรูปการศึกษาไว้โดยมีจุดหมายที่สำคัญคือ การสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่ง การเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยให้ผู้ที่ผ่านการศึกษาต้องมีความสามารถ และ มีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ คือ มีสุขภาพและพลานามัยที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีความ สามารถในการคิด เป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ และแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ อดทนมีความเป็นประชาธิปไตย รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของ วัฒนธรรมไทยตามความเหมาะสมของการศึกษาในแต่ละระดับ (กรมวิชาการ. 2542 : บทนำ)

การเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา จึงเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลที่เกิดกับ ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องสอนให้นักเรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเองได้เพื่อ ก่อให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งตัวจักรที่สำคัญดังกล่าวก็คือ “ครู” ที่ไม่ได้มีหน้าที่เพียง “สอน” เท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้กับเด็กหรือผู้เรียน และการที่จะจัดให้ได้ดั่งนั้น ครูจะต้องเป็นนักวางแผนที่ดี เป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล จะต้องเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ติดตามข่าวสารใหม่ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยการแสวงหาข้อมูลความรู้จากระบบข้อมูลสารสนเทศสมัยใหม่ ตลอดจนข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเลือกบริโภคข้อมูลที่เป็นความจริงได้อย่างชาญฉลาด เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และปรับตัวปรับใจให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน (สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. 2543 : 5) และเป็นผู้ที่มีศักยภาพดียิ่งกว่านักวิจัยและนักการศึกษาภายนอก ในการริเริ่มพัฒนาการเรียนการสอนบนพื้นฐานของสภาวะการณ์เงื่อนไขของห้องเรียนและนักเรียนที่ครูรับผิดชอบอยู่ ทั้งนี้ อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ภายใต้กรอบของทฤษฎีหรือแนวทางที่กำหนดให้โดยผู้อื่นเสมอไป ครูเป็นผู้วางแผนการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ถึงขีดสุดตามศักยภาพของผู้เรียนเท่าที่ความสามารถของครูจะทำได้ บทบาทของครูจึงต้องขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น ครูต้องพัฒนาศักยภาพในการทำความเข้าใจปัญหาและเงื่อนไขของการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองอย่างถ่องแท้ เพื่อค้นหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขทดลองปฏิบัติตามวิธีการนั้น ๆ และประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะทำให้ได้ วิธีการในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพขึ้น อันเป็นเป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษา (โอภาส ศรีปัญญา. 2529 : 10)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 2545 ในมาตรา 24 ข้อ 5 ได้กำหนดให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และ ในมาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการ การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ การศึกษา ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าในส่วนของนโยบายรัฐได้ให้ความสนใจ และให้ความสำคัญด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีจุดเน้นที่ต้องการให้ครูทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองหรือมุ่งเน้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีมาตรการหลายประการที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูเป็นนักวิจัยในชั้นเรียนกันมากยิ่งขึ้นด้วย (มนสิข สิทธิสมบุญ. 2544 : บทนำ) จะเห็นได้ว่า ครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูผู้สอนในระดับใด สามารถจะทำการวิจัยได้ตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษา งานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่ายซับซ้อนอย่างไรขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นอยู่กับปัญหาและสภาพแวดล้อม ดังนั้นทำวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 4)

การวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพ ซึ่งเมื่อปัญหาต่าง ๆ ถูกแก้ไขไป ผู้สอนก็สามารถสอนได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนก็เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การนำผลการวิจัยไปช่วยในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียนครูจะเกิดความรู้และความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ เป็นการพัฒนาวิชาชีพควบคู่กันไปด้วย

การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือการบูรณาการวิชาการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยมีความสำคัญ ดังนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัยเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา ดังนั้นบทบาทของครูกับการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก และอันที่จริงแล้วการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องใหม่หรือแปลกสำหรับครู ถ้าได้ทำความเข้าใจร่วมกันอย่างถ่องแท้ เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติการในชั้นเรียน ปัญหาการวิจัยเกิดขึ้นจากผู้เรียน ครูเป็นผู้ดูแลและศึกษาหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น ๆ ให้คลายจากปัญหาต่าง ๆ ได้ ครูผู้สอนทุกคนจึงสมควรได้รับความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมความสามารถเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งผลการทำวิจัยนั้นจะส่งผลให้ครูได้เรียนรู้ ได้พัฒนานักเรียน สามารถแก้ปัญหาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพราะครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน เข้าใจสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริง รวมทั้งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาตัวครูเองอีกด้วย

ในการทำวิจัยนับได้ว่าเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ครูผู้ใช้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้ และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา และถูกต้องกับสภาพปัญหาความเป็นจริง และจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องศึกษาวิจัย และพัฒนากันอย่างจริงจัง เพื่อความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา เช่น การจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานที่ดี และพร้อมที่จะหยิบข้อมูลออกมาใช้ได้ มีเอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง บุคลากรที่ได้รับการอบรมวิจัยมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและมีทุนสำหรับการดำเนินการวิจัย สาเหตุสำคัญที่ต้องมีการใช้การวิจัยนำหน้าการเรียนการสอน เป็นเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครู ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถโยงทฤษฎี หลักการที่ได้เรียนมาไปสู่การปฏิบัติได้ ครูจึงสอนด้วยการเน้นเนื้อหาเป็นสำคัญ (บัญชา อิงสกุล. 2540 : 10 -

11) เป็นประกอบกับการจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านมา นั่นมักจะเป็นไปในลักษณะที่ใช้พื้นฐาน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้เดิมเท่านั้น มีครูจำนวนน้อยมากที่อาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือหรือนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานของตน (ประวิต เอราวรรณ์. 2542 : 2) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ผู้วิจัยก็คือครู ตัวครูเป็นผู้สะท้อนความรู้ หรือข้อค้นพบออกมา ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน มิได้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่แยกต่างหาก ซึ่งครูก็ได้จัดทำอยู่แล้ว เป็นแต่ว่าการกระทำนั้น ยังไม่เป็นระบบของการวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543 : 2) และจากกระบวนการพัฒนาครูประจำการที่ผ่านมา ยังไม่มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง โดยไม่ได้กำหนดแผนพัฒนาไว้ล่วงหน้า ขาดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจน ขาดงบประมาณ และการมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาครู และในส่วนตัวของครูเองยังขาดการพัฒนา ทักษะคิดและสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อการปฏิบัติงาน การพัฒนางาน ขาดความภูมิใจ และตระหนักในความสำคัญของวิชาชีพ ขาดความรับผิดชอบและจิตสำนึกความเป็นครู (ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. 2543 : 27) แม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาทั่วไปในวงการครู ครูทำงานหนักมากขึ้นแต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายเท่าที่ควร จะเห็นได้จากผลการประกวดแข่งขัน ความสามารถนักเรียนในเวทีโลก นักเรียนไทยยังติดอันดับท้าย ๆ ของการแข่งขัน ปัญหาคุณภาพนักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมปรากฏมากขึ้นทั้งการคิดยาเสพติด การทะเลาะวิวาท การล้วงละเมิดทางเพศ การมั่วสุมในแหล่งอบายมุขและมีค่านิยมที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นไทย (สำนักงานเลขาธิการสภา. 2544 : 17) ส่วนทางด้านสถานการณ์คุณภาพของคนจบการศึกษา ในปัจจุบันนายจ้างไม่พอใจในฝีมือการทำงานเพราะยังไม่มีความสามารถในการปฏิบัติได้จริง การฝึกอบรมอาชีพยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการอย่างแท้จริง (ช่อผกา แก้วใหญ่ และวรวิทย์ อวีรุทธิวรกุล. 2545 : 53)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร เพื่อสนองนโยบายตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2
2. เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดของ วีรพล ผลาดเยี่ยม (2544 : 5) ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ได้กำหนดกรอบไว้ดังนี้

สภาพและปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ด้านทักษะในการทำวิจัย ด้านคุณลักษณะของนักวิจัย และด้านการสนับสนุนการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยดังนี้

1. ด้านสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 3 ด้าน คือ
 - 1.1 ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
 - 1.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทบริหารธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 17 แห่ง จำนวนครูทั้งสิ้น 821 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบ่งเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก 9 แห่ง มีจำนวนครู 207 คน โรงเรียนขนาดกลาง 4 แห่ง มีจำนวนครู 138 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 4 แห่ง มีจำนวนครู 476 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภท บริหารธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 8 แห่ง จำนวนครูทั้งสิ้น 265 โดยแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 4 แห่ง มีจำนวนครู 67 คน โรงเรียนขนาดกลาง 2 แห่ง มีจำนวนครู 45 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 แห่ง จำนวนครู 153 คน โดยกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39-40) โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรต้น คือ ขนาดของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ

1. ขนาดเล็ก
2. ขนาดกลาง
3. ขนาดใหญ่

1.5.3 ตัวแปรตาม คือ สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้กับสภาพการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหา ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินงาน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

3. ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การ ดำเนินงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ให้ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

4. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน การทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะสำคัญ รูปแบบกระบวนการและ ขั้นตอนในการทำวิจัย รวมทั้งความสามารถในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการ และขั้นตอนอย่างถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การได้รับการส่งเสริมและการพัฒนาในการทำวิจัยให้แก่ครูผู้สอนในด้านนโยบาย การฝึกอบรม ขวัญกำลังใจ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ

6. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการใช้การวิจัยในชั้นเรียน ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรม จัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การบูรณาการกับรายวิชาอื่น และพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

7. ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการต่างๆ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทบริหารธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2

8. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ประเภทบริหารธุรกิจ เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

9. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ 18 เขต ได้แก่ เขตหนองจอก เขตบางเขน เขตบางกะปิ เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตดอนเมือง เขตลาดพร้าว เขตคลองสามวา เขตคันนายาว เขตหลักสี่ เขตสะพานสูง เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตจตุจักร เขตประเวศ และเขตวังทองหลาง

10. ขนาดโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่จำแนกตามจำนวนนักเรียนตามที่สำนักงานสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กำหนด ดังนี้

10.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน มากกว่า 1,180 คน

10.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 591-1,180 คน

10.3 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1-590 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสาร บทความทางวิชาการ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 การอาชีวศึกษาเอกชน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การอาชีวศึกษาเอกชน

2.1.1 ประวัติการอาชีวศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาในประเทศไทยภาคเอกชน ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการให้บริการด้านการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยตลอดโดยเฉพาะในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดได้หรือจัดได้ไม่เพียงพออันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาของภาคเอกชน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ จึงได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2515 เพื่อทำหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นหน่วยงานเดียวของรัฐที่ดูแล การจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 ได้แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน ได้แก่ ประเภทสามัญ ประเภทอาชีวศึกษา
2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ ประเภทการศึกษานอกระบบโรงเรียน สอนศาสนานานาชาติ กวดวิชา ศิลปศึกษา และอาชีวศึกษา
3. การศึกษาพิเศษหรือผลิตปศุสัตว์ทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ ผู้ยากไร้หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างกระทรวงใหม่ โดยเปลี่ยนชื่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็น สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และให้เป็นสำนัก ขึ้นกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. เป็นหน่วยงานในการส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎระเบียบ และเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน

3. ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน การคุ้มครองการทำงาน สิทธิประโยชน์ของครูบุคลากรทางการศึกษาเอกชน และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน

4. เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน

5. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

2.1.2 วิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีได้อย่างทั่วถึงมีคุณภาพได้มาตรฐานตามแนวนโยบายการปฏิรูปการศึกษา

2.1.3 พันธกิจการอาชีวศึกษาเอกชน

1. ให้การอุดหนุนแก่เอกชนที่มาช่วยจัดการศึกษาเพื่อให้บริการอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. ส่งเสริมและพัฒนาให้โรงเรียนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน
3. ให้การบริการและอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษาของเอกชน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2539 : 57) และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริง ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะการวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการวิจัยที่ทำโดยครู ของครู เพื่อครูและสำหรับครู เป็นการวิจัยที่ครูผู้ซึ่งต้องตั้งปัญหาในการเรียนการสอนออกมาและครูผู้ซึ่งต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยคือคำตอบที่ครูจะเป็นผู้นำไปใช้แก้ปัญหาของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวิศ เอรารวรรณ์ (2542 : 3) วิทยา ในวิถิ (2543 : 5) และจุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 11) ได้ให้ความหมายสอดคล้องกันไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าของครูซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนหรือพฤติกรรมนักเรียนและคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) เพื่อพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน และช่วยเหลือผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการศึกษาและวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาและ/หรือพัฒนาการสอนของตนเองและเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 21) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและแสวงหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ทั้งนี้มีเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

1. เพื่อค้นพบความรู้ ความจริง ซึ่งอาจจะเป็นการค้นพบความรู้ใหม่ที่เพิ่มพูนขึ้นจากองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้ว และอาจจะเป็นการพัฒนา (ตรวจสอบ ประเมิน ขยาย) ความรู้ที่ได้ค้นพบมาก่อนแล้ว

2. เพื่อนำความรู้ที่ค้นพบมาก่อนแล้วไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 11) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน เป็นการศึกษาที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสนอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

กาญจนา วัฒนา (2544 : 23) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่มีรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยเชิงบรรยายผสมผสานกัน และเป็นการวิจัยจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการศึกษาเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นการวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน

ชาติรี สำราญ (2544 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองยุทธวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นขึ้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ แค้นหวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและเด็กมากที่สุด เพราะฉะนั้นงานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่เป็นเรื่องใหญ่โตที่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ผลนานนับเดือนนับปีจนเกิดเป็นผลงานเล่มใหญ่

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2544 : 12) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามสภาพที่เป็นจริงของครูและผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่นำมาประกอบ การตัดสินใจในการแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาและเพิ่มความรู้ในงานของครูให้มากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตร การบริหารและการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ตามความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนข้างต้นเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนงานของครูเองเป็นกลุ่ม
2. กระบวนการที่ครูได้พยายามศึกษาปัญหาของตนเองโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์
3. การทำวิจัยกับเหตุการณ์ที่เป็นส่วนย่อย ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงของชั้นเรียน
4. การรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการที่เป็นระบบ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียน
5. รูปแบบการแก้ไขปัญหาซึ่งสามารถช่วยเหลือครูในการนำหลักสูตรไปใช้
6. การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดการศึกษาโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เรียน
7. อาศัยกระบวนการสะท้อนกลับข้อมูลของครูเองและปฏิบัติงานร่วมกันกับผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาที่ตนเองประสบอยู่
8. ดำเนินการโดยครูหรือผู้บริหารเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
9. การวิจัยเพื่อพัฒนา และเป็นแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการสอน และการเรียนรู้ในชั้นเรียน

สมเจตน์ ไวยากรณ์ (2544 : 6) ให้ความหมายว่า การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริงโดยอาศัยวิธีการที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้ความรู้ในการวิจัย หมายถึง “ความรู้ที่เชื่อถือได้ (Reliable Knowledge)” หรือความรู้ที่ได้มาจากวิธีการที่เชื่อถือได้นั่นเอง ซึ่งความรู้ความจริงดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องแน่นอนตายตัวเสมอไป อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่จะต้องดำรงสภาพเช่นนั้น ในภาวะที่ทำการวิจัยอยู่ระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เป็นไปตามกำหนดแห่งความน่าจะเป็นของ ปรัชญาการณัฏฐธรรมชาติ

สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับชาติ (2544 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน กระทำโดยครูผู้สอนโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนในชั้นที่ครูสอนและสามารถเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 4) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เช่น การสังเกต จดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2.2.2 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในหลายด้าน ดังแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ดังนี้

ชัยพจน์ รักษาม (2539 : 2-4) กล่าวว่า การวิจัยจะช่วยปรับปรุงด้านวิชาชีพครู และครูผู้สอนที่ทำการศึกษาและทดลองงานวิจัยกันอย่างจริงจัง แล้วจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อวงการศึกษ เพราะคุณค่าหรือผลจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษาดังนี้

1. นักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้เร็วก็ไม่ต้องสร้างปัญหากับครูผู้สอน แต่นักเรียนที่เรียนช้าและครูยังใช้การสอนแบบเดิมแล้วนักเรียนกลุ่มนี้จะเรียนตามไม่ทันและอาจสร้างปัญหากับครูกับโรงเรียนและสังคมส่วนรวม การที่ครูไม่วางเฉยแต่พยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา คิดหาทางแก้ปัญหาโดยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่เริ่มคิดปัญหา การวิจัย หาทางแก้ปัญหาจนกระทั่งถึงการนำปัญหาที่พบไปใช้ เมื่อครูได้ผลการวิจัยและนำไปใช้ในชั้นเรียนผลดีที่ได้จะตกอยู่กับนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหา ทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเติบโตก้าวหน้าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

2. ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ คือ การวางแผนทำงานประจำ ได้แก่ วางแผนการสอน เลือกวิชาสอนที่เหมาะสม ประเมินการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร ด้วยเหตุผลอะไรและทำให้ทราบผลกระทำว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใดได้อย่างไร โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนครูจะสังเกตว่าผลการวิจัยนั้นแก้ปัญหาได้หรือไม่ ทำให้ครูเพิ่มความระมัดระวังต่อการสอนของตน ได้เรียนรู้ว่าทฤษฎีการสอนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาการสอนของครูให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและการพิจารณาการปฏิบัติงานของตนเองอย่างเป็นระบบโดยใช้กระบวนการวิจัยสามารถพัฒนาการทำงานไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

3. ในโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มครูมากขึ้นทั้งในรูปและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในหมวดวิชาและระหว่างหมวดวิชา ตั้งแต่การร่วมกันคิดหาปัญหาการวิเคราะห์หาสาเหตุ การเขียนรายงานเพราะครูในโรงเรียนมีความถนัดหรือชำนาญต่างกัน ถ้าได้ระดมสรรพกำลังจากความถนัดของแต่ละคนแล้วก็จะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น ครูคณิตศาสตร์มีความถนัดในการคำนวณ การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ครูบรรณารักษ์ ช่วยการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านการอ่านเอกสาร ตำรา งานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 15) กล่าวว่า เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

กาญจนา วัฒนา (2544 : 25-26) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นผลดีกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพราะคุณค่าหรือผลงานจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้นจะก่อประโยชน์ ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถหรือมีพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้ช้า บางคนเรียนรู้ได้เร็ว หากครูใช้วิธีสอนหรือสื่อการสอนอย่างเดียวกันนักเรียนกลุ่มอ่อนอาจตามไม่ทัน ดังนั้นการที่ครูพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการแล้วคิดหาทางแก้ปัญหาโดยคิดค้นวิธีสอนหรือสื่อการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มอ่อนจะทำให้เกิดผลดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ครูมีคุณภาพการสอนที่ดี ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ เริ่มตั้งแต่มีการเตรียมการสอน จัดทำแผนการสอน เลือกวิธีสอนที่เหมาะสม ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่า จะทำอะไร กับใคร เมื่อไร ด้วยเหตุผลอะไรและทำให้ทราบผลการกระทำว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด ได้อย่างไร การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และผลการวิจัยยังสามารถแสดงให้เห็นคุณภาพการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของครูให้เห็นว่าเป็นครูมืออาชีพที่พร้อมก้าวเข้าสู่ยุคของการปฏิรูปการศึกษา และก้าวสู่การประเมินคุณภาพต่อไป

3. โรงเรียนมีชื่อเสียง โรงเรียนที่มีครูมีคุณภาพสูง นักเรียนย่อมมีคุณภาพสูงด้วย ครูและนักเรียนจะสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน การที่ครูต้องทำการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการให้สูงขึ้น เช่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ลดปัญหาการติด 0, ร, มส นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากที่ฟังครูสอนเพียงอย่างเดียวมาเป็นการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา และเกิดการเรียนรู้โดยผ่านสื่อหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับความสามารถหรือความแตกต่างของนักเรียน การเรียนการสอนจึงเป็นไปตามหลักการที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

4. สร้างมาตรฐานการศึกษา รายงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถส่งขอรับการประเมินเพื่อขอเลื่อนระดับตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อมีงานวิจัยที่ดีเป็นจำนวนมากจะเป็นเครื่องแสดงว่าการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของการวิจัยและนั่นคือเป็นการสร้างมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นด้วย

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 2) กล่าวว่า ผลของการวิจัยในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ เช่น

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรมสื่อการสอน วิธีการหรือเทคนิคการสอนใหม่ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

2. ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน

4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหาร หรือการพัฒนาการจัดการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544 : 7) กล่าวว่า อย่างน้อยที่สุดการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันที่และมีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความรู้สึกรับผิดชอบและเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้

4. ช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนา

หลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลการวิจัยรองรับให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (2544 : 4-5) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษ เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษา นำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษาดังนี้

1. นักเรียน โดยทั่วไปนักเรียนในชั้นเรียนมักจะมีความรู้ ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้เร็วก็ไม่ต้องสร้างปัญหาให้ครู แต่นักเรียนบางคนเรียนช้าและครูยังใช้รูปแบบการสอนแบบเดียว นักเรียนกลุ่มนี้จะเรียนตามไม่ทันและอาจสร้างปัญหากับครูกับโรงเรียนและสังคมส่วนรวม การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการ แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ จนในที่สุดมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรพึงประสงค์ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. ครู การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด และช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม ทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาในเบื้องต้นอาจจะมีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ กิจกรรมของการวิจัย จะช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครูผู้นั้น ให้เป็นผู้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดเป็นผู้มีความรู้ซึ่งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูผู้รอบรู้ (Master Teacher)

3. โรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอน ในระดับภาพรวมของโรงเรียนส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการโดยทั่วไป

4. วงการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนจะก่อให้เกิดการขยายองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการสอนแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้วิชาชีพครู ยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพทั่วไป

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 5-7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และวงการศึกษาดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาคือความประพฤติ ส่งผลกระทบไปถึงปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมเรียนส่งผลกระทบไปถึงปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบไปถึงครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไป โรงเรียนและสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น

พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่น ๆ ด้วย

2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลการกระทำว่า บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด ช่วยให้ครูเกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมได้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับได้ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนอย่างไรบ้าง

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชา และระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหาตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุ จนถึงการเขียนรายงาน การได้ระดมสรรพกำลังจากความคิดของแต่ละคนจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกัลยาณมิตรกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการศึกษ ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และช่วยพัฒนาคนไปสู่ครูมืออาชีพที่มีส่วนในการสร้างมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

2.2.3 ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลายดังนี้

วิรัช วรรณรัตน์ (2527 : 44-48) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะ

เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ดังนั้นลักษณะและรูปแบบการวิจัย

จึงสามารถแยกพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านหลักสูตร โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมและวิธีการประเมินผลตลอดหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปทางการประเมินหลักสูตร การติดตามการใช้หลักสูตรและการทดลองหลักสูตรเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของหลักสูตร

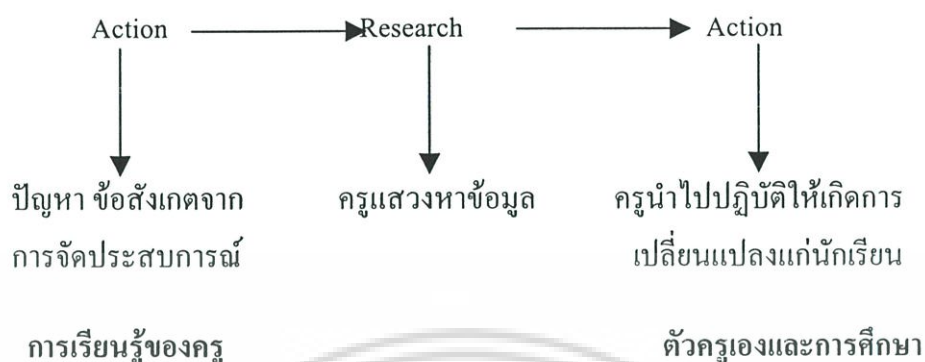
2. ด้านการเรียนการสอน ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน คือ แผนการสอน วิธีสอน แบบฝึก หนังสืออ่านประกอบ ชุดการสอนและการจัดกิจกรรม ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปในทางการสร้างการผลิตและการทดลองใช้นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เช่น การประเมินติดตามการใช้แผนการสอน การทดลองหรือชุดการสอน การเปรียบเทียบวิธีสอนหลายวิธี การสร้างหรือผลิตแบบฝึกชุดการสอนหรือหนังสืออ่านประกอบ ผลการใช้สื่อ แบบฝึกหรือหนังสืออ่านประกอบ การจัดหรือการใช้ รูปแบบกิจกรรมในการเรียนการสอน เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอน ต่อรายวิชา ต่อแบบฝึก ต่อสื่อหรือต่อวิธีสอน เป็นต้น การวิจัยในชั้นเรียนส่วนนี้มีความใกล้ชิดกับตัวครูผู้สอน และตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง และนับว่าเป็นงานที่พึงปรารถนาของทุกฝ่ายที่ต้องการพัฒนานวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาให้สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในโรงเรียน และในชั้นเรียน เพราะถ้าการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีนวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการทดลองที่ใช้ได้ผลดีมาแล้ว และนำมาขยายผลใช้ในสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริงย่อมจะเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อผู้เรียนและครูผู้สอนซึ่งทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพดีขึ้น

3. ด้านการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัด ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปทางการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ การวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ การรายงานผลการสอบ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การขาดความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาหรือกับฐานข้อมูล (Data Base) ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบทดสอบนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่องานศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพราะไม่ว่าจะเป็นการทดลองวิธีสอน การใช้สื่อ การใช้ชุดการสอน เป็นต้น จะต้องสร้างแบบทดสอบที่ตรวจสอบผลหรือวัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้ในส่วนการสร้างและเทคนิคการเขียนข้อสอบไว้ด้วย

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 31-32) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนของครูจะมุ่งที่ห้องเรียนและโรงเรียน โดยครูเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ นั่นคือ การวิจัยของครูเป็นตัวกระตุ้นให้ครูเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการงานของตนเองมากยิ่งขึ้นนั่นเองซึ่งจะส่งผลต่อนักเรียน การวิจัยของครูนอกจากมุ่งปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนแล้ว ยังต้องการให้เกิดการปฏิบัติหรือ Action เกี่ยวกับโรงเรียนและห้องเรียน ซึ่งผลของ Action ดังกล่าวอาจขยายวงกว้างไปยังห้องเรียนอื่น โรงเรียนอื่นในพื้นที่เดียวกันและพื้นที่อื่นได้ด้วย เช่น ถ้าครูพบว่าวิธีแก้ปัญหาความประพฤติของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนของคุณได้ผล ก็อาจส่งผลต่อการสร้างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนประถมศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 34-35) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน โดยมากควรเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเต็มรูปหรือเฉพาะส่วนก็ตาม นักวิจัยทางการศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีลักษณะการพิจารณาตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนมีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อขัดข้องในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ด้วยวิธีการวิจัย ปัญหาวิจัยจึงเริ่มจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่นหรือจากหลักทางทฤษฎีโดยตรง

2. ขอบเขตของการวิจัย โดยขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะแคบ และเฉพาะเจาะจงในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการวิจัย(Research Problem)เรื่องที่วิจัยอาจจะประเด็นเดียวแต่สำหรับครูแล้วจะมีความหมายสำหรับการเรียนการสอนโดยตรง

2.2 ประชากร มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนหรือสภาวะการณ์การเรียนหนึ่ง ๆ (Classroom Context) ในการศึกษาอาจมุ่งที่นักเรียนเฉพาะราย นักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ครูทำการวิจัยนั้นมีส่วนรับผิดชอบในการเรียนการสอน

2.3 การนำผลวิจัยไปใช้ การวิจัยมุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้น ๆ โดยตรงไม่มุ่งเพื่อนำไปใช้ในวงกว้าง กล่าวคือ ไม่มุ่งข้อสรุปเชิงนัยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูคนเดียวหรือโดยคณะครูร่วมกันวิจัย อีกทั้งอาจมีนักการศึกษาาระดับปฏิบัติ เช่น ศึกษานิเทศก์ ร่วมในการวิจัยด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการวิจัย

4. การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการเรียนการสอนปกติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่รู้สึกว่าอยู่ภายใต้ภาวะการวิจัย ผลการวิจัยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ธรรมชาติของห้องเรียนที่เป็นปกติวิสัย

5. กระบวนการวิจัย มีการเชื่อมโยงระหว่างการคิดเชิงสะท้อน (Reflective Thinking) และการปฏิบัติ (Action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวน ทั้งก่อนและหลังการทดลองปฏิบัติ

6. วิธีการวิจัยมีความยืดหยุ่นปรับให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประยุกต์ ซึ่งดำเนินการได้อย่างกลมกลืนกับการสอนของครูและใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อนมากนักในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักไปบ้างในด้านความเที่ยงตรงเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาวิจัยทั่วไปถึงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวด แต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงเท่าที่ครูผู้ทำวิจัยต้องการ

วิชา ในวิถิ (2543 : 4) กล่าวว่า การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ครูจะเข้าใจว่าเป็นวิธีการยุ่งยากซับซ้อนต้องใช้สถิติสูง ๆ และต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเป็นอย่างดี แต่ที่แท้จริงแล้วครูได้ทำงานในลักษณะของการวิจัยอยู่บางส่วนแล้ว คือ การสอนไปพร้อมกับแก้ปัญหาในห้องเรียนไป

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 11) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนมีดังนี้

1. การสะท้อนกลับผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่เกิดขึ้น
2. การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อนร่วมงาน มีส่วนวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานและผลที่ได้รับ

3. กระบวนการที่มีการดำเนินงานเป็นวงจรต่อเนื่อง และทำเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 14-15) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนพร้อมกับการทำวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูต้องศึกษาการแก้ปัญหาหรือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการสอนของตนเองในลักษณะการทำวิจัย และกระทำควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนัก คงมุ่งเน้นเฉพาะการปฏิบัติงานของครูที่รวบรวม เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2.2.4 กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

วิช วรณรัตน์ (2527 : 44-48) ได้สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. กำหนดปัญหา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ค้นหาสาเหตุของประเด็นปัญหาแล้วกำหนดประเด็นหรือเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า
2. นิยามปัญหา เมื่อทราบสาเหตุหรือที่มาของปัญหาและสามารถกำหนดประเด็นปัญหาชื่อเรื่องได้แล้วจะต้องทำความเข้าใจประเด็นปัญหาหรือเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นทำการกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า กำหนดสมมติฐาน กำหนดความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าในส่วนเนื้อหา จำนวนตัวอย่าง จำนวนตัวแปร พร้อมกับให้นิยามศัพท์ตัวแปรในส่วนตัวแปรต้นตัวแปรตาม ตลอดจนตัวแปรที่เกี่ยวข้องบางตัว
3. การรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะต้องกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เลือกแบบการวิจัย โดยเฉพาะด้านการทดลองจะใช้กลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม มีกลุ่มควบคุมที่ใช้การเปรียบเทียบหรือไม่ เมื่อดำเนินการในส่วนของกลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือเสร็จก็ดำเนินการจัดกระทำทดลองหรือเก็บข้อมูลตามแผนและระยะเวลาที่กำหนด
4. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลจากการจัดกระทำหรือทดลองแล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติในการแปลผล/สรุปผล ตามจุดมุ่งหมายหรือสมมติฐานที่กำหนดไว้
5. สรุปและรายงานผล หลังจากได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะต้องนำเสนอข้อมูลและสรุปข้อมูลค้นพบตามข้อมูลที่ปรากฏพร้อมการอภิปรายและเสนอแนะเกี่ยวกับข้อค้นพบนั้น แล้วนำเสนอผลงานทั้งหมดโดยการเขียนรายงานตามหัวข้อและรูปแบบที่แต่ละสถาบันหรือหน่วยงานกำหนดไว้

กรมวิชาการ (2535 : 2-9) ได้กำหนดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาสภาพปัญหาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อหาลักษณะของปัญหาและใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาหรือเปรียบเทียบผลของการใช้นวัตกรรมการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การออกแบบนวัตกรรมในด้านต่อไปนี้

2.1 โครงสร้าง/ส่วนประกอบ เช่น นวัตกรรมนี้ควรประกอบด้วยคู่มือครูกิจกรรมและสื่อเครื่องมือวัดพฤติกรรม แบบทดสอบ เป็นต้น

2.2 การนำไปใช้ เช่น มีการอบรมครู มีการวัดหรือทดสอบนักเรียนก่อนและหลังการใช้ช่วงเวลาประมาณ 1 ภาคเรียน เป็นต้น

3. การสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมตามแนวหรือกรอบรูปแบบนวัตกรรมที่กำหนดไว้

4. การทดลอง แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวนวัตกรรมเพื่อการปรับปรุงในแต่ละส่วน เช่น ลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา ความเป็นไปได้ของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อเรื่อง ความเหมาะสมกับสถานการณ์จริง เป็นต้น

ระยะที่ 2 การนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์จริง เป็นการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนวัตกรรมนั้นเพื่อการพัฒนาต่อไป

5. การประเมินผล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิควิธีเดียวกับการศึกษาสภาพปัญหา การเก็บข้อมูลทำเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลองและเมื่อจบสิ้นการทดลองแล้ว ข้อมูลที่ได้นี้จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานก่อนการใช้นวัตกรรมเพื่อเป็นข้อสรุปและยืนยันประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น ถ้าผลการทดลองสามารถลดหรือแก้ปัญหาได้ก็แสดงว่านวัตกรรมนั้นมีคุณค่าและนำไปขยายผลได้โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537 : 11-15) กล่าวถึงกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่นำมาดำเนินการสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนซึ่งจะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติ จะต้องมียุทธวิธีรองรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น การวิเคราะห์สภาพของปัญหาควรพิจารณาให้ครบองค์ประกอบต่อไปนี้คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับครู นักเรียน เนื้อหาวิชาและสภาพแวดล้อม

2. เลือกปัญหาสำหรับที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย เลือกโดยอาศัยทฤษฎีมาร่วมพิจารณาลักษณะของปัญหาแล้วสร้างวัตถุประสงค์ของการวิจัยตลอดจนอาจจะต้องสร้างสมมติฐาน (Hypothesis) ของการวิจัยในรูปแบบของข้อความที่ต้องการจะประเมินที่แสดงความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือกับทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยจะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เครื่องมือที่จะใช้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือฝึกหัดตามวิธีการ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน แบบฝึก เป็นต้น และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้า และมีอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของเคมิสและแมคทาตกาท คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflecting) ตลอดจนการปรับปรุงผล (Re-Planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจ และได้ข้อเสนอเชิงทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ต่อไป กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่จะต้องร่วมมือกันเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจปัญหาหรือกำหนดแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจากผู้เกี่ยวข้อง ในทางการศึกษาอาจจะต้องใช้ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาหรืออื่นๆ

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Action) เป็นขั้นการกำหนดกิจกรรมจากขั้นวางแผนมาดำเนินงาน เพื่อให้เกิดผลหรือการเปลี่ยนแปลงตามจุดประสงค์ในแต่ละวงจร

ขั้นที่ 3 การสังเกต (Observing) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นควบคู่กับการปฏิบัติการ ในขณะดำเนินงาน (Action Process) อาจมีการจดบันทึก วิเคราะห์เอกสาร เขียนอนุทิน ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ บันทึกเสียง วิดีทัศน์หรือการใช้แบบทดสอบเพื่อประกอบการสังเกต

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflecting) เป็นขั้นการประเมินตรวจสอบกระบวนการ เพื่อนำข้อมูลย้อนกลับไปวางแผนในวงจรต่อไป

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 40-49) กล่าวถึงขั้นตอนการทำวิจัยของครูไว้ 10 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การระบุข้อสงสัย ข้อขัดข้อง ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน กระบวนการเรียน ครู กระบวนการสอนในห้องเรียน ฯลฯ

ขั้นที่ 2 การระบุปัญหาข้อสงสัยที่กระชั้น มีขนาดเล็กและสามารถทำได้

ขั้นที่ 3 การแสวงหาคำตอบ ความช่วยเหลือและแหล่งความรู้เบื้องต้น

ขั้นที่ 4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 การอ่านสิ่งบันทึกและสังเกตเพิ่มเติม

ขั้นที่ 7 การสรุปเป็นช่วง

ขั้นที่ 8 การสรุปผล

ขั้นที่ 9 การเริ่มต้นเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 10 การสรุปองค์ความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัยพจน์ รักราม (2539 : 12-17) กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

เนื้อหาส่วนที่ 1 เล่าสภาพปัจจุบัน ปัญหาและวัตถุประสงค์

เนื้อหาส่วนที่ 2 ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหาได้โดยการไปศึกษาหรืออ่านจากหนังสือ

ทางวิชาการ “นวัตกรรม” ต่าง ๆ

เนื้อหาส่วนที่ 3 การดำเนินการพัฒนานวัตกรรม

เนื้อหาส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หรือผลการแก้ปัญหาจากการนำไปใช้จริง

เนื้อหาส่วนที่ 5 สรุป อภิปรายและเสนอแนะ

ขั้นตอนดังกล่าวเรียกว่า การทำงานอย่างมีระบบ (System Approach) คือ การวิจัย
ในชั้นเรียนของการทำงานอย่างมีระบบ (System Approach) สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหาการสำรวจปัญหา/ความต้องการรู้ว่าปัญหาคืออะไร มีขอบเขต
เพียงใด ถ้าไม่แก้ อะไรจะตามมา อะไรคือสาเหตุ มีแนวทางแก้ไขอย่างไร จะเลือกแก้ปัญหาใดก่อน
และโดยวิธีใด และที่สำคัญมาก ๆ คือ กระชั้น มีขนาดเล็ก สามารถแก้ปัญหาเองได้เวลาคิดให้คิดถึง
นักเรียน ครู วิธีการ เรียกว่า คิดถึง Input ว่าทำไม และ Process ว่าอย่างไร

ขั้นที่ 2 เตรียมการและวางแผน หลังจากผ่านขั้นตอนที่ 1 ไปแล้วก็ต้องกำหนดกิจกรรม
เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ต้องบริหารเวลา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจต้องไปคุยกับ
ผู้บริหาร เพื่อนครู เพื่อประสานงาน ไปปรึกษานักวิชาการ ศึกษานิเทศก์เพื่อหาขุทวิธีแปลก ๆ หรือ
อาจต้องไปอ่านหนังสือ เอกสาร รายงานต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการทำงานให้ได้คำตอบตาม
วัตถุประสงค์

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามแผน คือหัวใจสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพราะถ้าเพียงแต่รู้ปัญหา
จากขั้นที่ 1 แล้วหยุดตรงนั้นไม่มีอะไรคืบหน้าก็จะเป็นเพียงวิจัยสำรวจหรือบรรยาย (Descriptive)
ถ้ารู้ปัญหาแล้ววางแผนอย่างดีในขั้นที่ 2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์มีกิจกรรมที่มองเห็นทางสำเร็จ
แต่ไม่ดำเนินการอะไรต่อก็จะเป็นแค่เค้าโครงการวิจัย (Proposal) ความฝันที่อยากให้เป็นจริงก็ไม่มี
ทางเป็นไปได้

ขั้นที่ 4 ติดตาม ปรับปรุง ทดลอง หลังจากมั่นใจจากการทดลองและปรับปรุงก็นำไปใช้
ได้เลยและพบว่า บรรยากาศในห้องเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเป็นต้นว่า พฤติกรรมนักเรียน เรียน
สนุก เรียนอย่างมีความหมาย มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบมากกว่าเดิมและที่สุดทำให้
ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น นักเรียนน้อยคนที่เรียนตก นักเรียนมีปัญหาติด ร หรือ มส แทบจะไม่มี ในขั้นตอนนี้
มีการใช้สถิติง่าย ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นผลการพัฒนา

ขั้นที่ 5 สรุป เขียนรายงาน จะเห็นได้ว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการ
เรียนการสอน โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ

1. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาาระดับคุณภาพการเรียนรู้

ของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถแก้ปัญหาหรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน

3. เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนาและทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัยกรมสามัญศึกษา (2540 : 16-19) ได้กำหนดขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยยึดหลักวิธีการทางวิทยาศาสตร์และได้นำมาขยายให้เป็นขั้นตอนที่ละเอียดต่อเนื่อง เพื่อสะดวกในการปฏิบัติ ครู อาจารย์ จึงสามารถวางแผนดำเนินงานไว้ล่วงหน้าได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน

การวิจัยในชั้นเรียนใด ๆ ก็ตามจะต้องเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาของเรื่องที่จะวิจัยอย่างชัดเจนเพราะการมองปัญหานำไปสู่ความต้องการในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน โดยทำการสำรวจข้อบกพร่องและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวคือจะต้องค้นหาว่านักเรียนมีความบกพร่องจุดใด เนื่องจากสาเหตุใดซึ่งอาจได้จากการระดมสมองตรวจสอบแบบฝึกหัด จากผลการสอบปลายภาคเรียนหรือผลการวิจัย เมื่อสำรวจข้อบกพร่องได้แล้วนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและความต้องการในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุนั้น ๆ แล้วเขียนออกมาในรูปวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วก็ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการวิจัยนั้นว่ามีอยู่ก่อนแล้วบ้างอย่างไร งานวิจัยที่จะทำนั้นมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อแสดงความต่อเนื่องทางวิชาการที่โครงการมีส่วนสร้างเสริมให้เจริญก้าวหน้า ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องช่วยครู อาจารย์ ในเรื่องต่อไปนี้

1. มองปัญหาที่จะวิจัยได้ชัดเจนขึ้น
2. ได้แนวความรู้พื้นฐานตลอดจนทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็น (ตัวแปร)

ที่จะศึกษา

3. เห็นแนวทางในการศึกษาปัญหา
4. สามารถอธิบายปัญหา โดยเฉพาะการกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสามารถอธิบาย

ตัวแปรที่จะศึกษา

5. สามารถตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล
6. เลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม
7. เลือกเครื่องมือเก็บข้อมูลได้อย่างเหมาะสม
8. เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

สิ่งที่ครู อาจารย์ จะได้จากการดำเนินการในขั้นนี้ คือ ได้เทคนิคการแก้ปัญหาที่สอดคล้อง

กับหลักการ ทฤษฎีหรืองานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วซึ่งทำให้แนวคิดของครู อาจารย์ นำเชื่อถือยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

นวัตกรรมเป็นรูปแบบหรือวิธีการแก้ปัญหาที่ครู อาจารย์สร้างขึ้นมาเอง หรือนำเอา รูปแบบหรือวิธีการที่ผู้อื่นทำไว้แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น

1. บทเรียนสำเร็จรูปเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนช้า
2. ชุดการสอน เหมาะสมกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
3. คู่มือครู เหมาะสมกับปัญหาการขาดคู่มือการสอน เป็นต้น

สิ่งที่ครู อาจารย์จะได้จากการดำเนินการในขั้นนี้ คือ ได้นวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพ เหมาะสมกับที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบการทดลอง

การทดลองทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะของนวัตกรรม จำนวนกลุ่มนักเรียน ที่ทดลองและจำนวนครั้งของการวัดตัวแปรที่ศึกษาแต่ละแบบมีการดำเนินการที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ในการออกแบบการทดลองจะต้องออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย โดยคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่วัดเพื่อให้ผลการทดลองมีความเที่ยงตรง ได้ข้อสรุปถึง ผลการทดลองที่แม่นยำ โดยมีหลักการดังนี้

1. นวัตกรรมที่นำมาทดลองจะต้องมีความเด่นชัด มีทฤษฎีรองรับเพื่อให้มั่นใจได้ว่า มีโอกาสแก้ปัญหาที่มีอยู่อย่างได้ผลหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เกิด ความมั่นใจได้ว่าผลของการใช้นวัตกรรมจะแตกต่างจากการไม่ได้ใช้นวัตกรรมหรือการใช้วิธีเดิม อย่างชัดเจน

2. พยายามลดความคลาดเคลื่อนในการวิจัยให้น้อยที่สุด โดยการใช้เครื่องมือวัดที่มีความตรง (Validity) คือ ผลการวัดมีความคงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตรง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรที่ศึกษา นอกจากนี้ สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลต้องมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของการวิจัยและเหมาะสมกับระดับข้อมูลที่รวบรวมได้ และต้องพิจารณาว่าสถิตินั้น สามารถตอบปัญหาการวิจัยหรือจุดประสงค์ของการวิจัยได้หรือไม่ และสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้ค่าสถิตินั้น ๆ หรือไม่

3. การควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนที่รบกวนผลการทดลอง เช่น ในการทดลองสอนชุด การสอนมินิคอร์ส รายวิชา ค 311 เรื่อง เลขยกกำลังและโพลิโนเมียล ขณะทำการทดลองอาจมี นักเรียนบางคนได้เรียนพิเศษ รายวิชา ค 311 นอกเหนือจากการเรียนโดยใช้ชุดการสอนดังกล่าว การเรียนพิเศษจึงรบกวนต่อการทดลอง ในกรณีเช่นนี้ครูควรคัดนักเรียนเหล่านี้ออกจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการไม่นำคะแนนสอบวัดของนักเรียนที่เรียนพิเศษมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผล เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนนั้น จะใช้เครื่องมือชนิดใดขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่จะวัด เช่น ถ้าต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

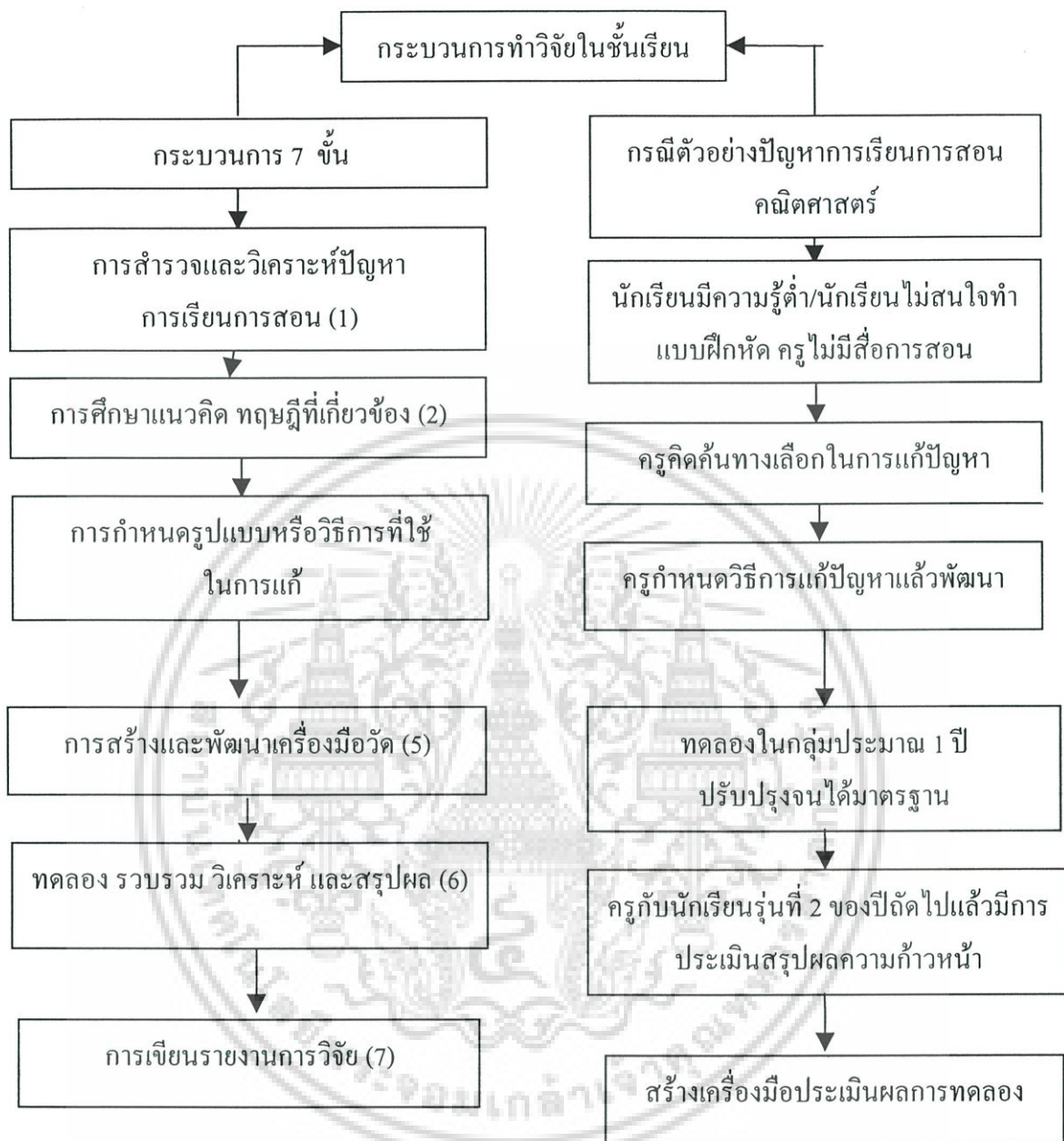
เครื่องมือวัด คือ แบบทดสอบ ถ้าต้องการวัดความคิดเห็น เครื่องมีวัด คือ แบบสอบถามวัดความคิดเห็น ถ้าต้องการวัดเจตคติ เครื่องมีวัด คือ แบบวัดเจตคติ เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือวัดนั้นแบ่งออกได้ทั้งในแง่ลักษณะของเครื่องมือ วิธีสร้างและข้อดีข้อจำกัด เพื่อใช้ให้เหมาะสมและเมื่อครู อาจารย์ได้สร้างเครื่องมือ วิธีสร้างและข้อดีข้อจำกัด เพื่อใช้ให้เหมาะสมและเมื่อครู อาจารย์ได้สร้างเครื่องมือวัดหรือปรับปรุงเครื่องมือวัดที่ผู้อื่นสร้างไว้แล้วจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนที่จะไปใช้จริงโดยการนำไปทดลองกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่เราศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัด เช่น ความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ถ้าหากคุณภาพของเครื่องมือวัดต่ำกว่าเกณฑ์จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

ขั้นตอนที่ 6 การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์และสรุปผล

เมื่อครู อาจารย์ที่สร้างนวัตกรรมและเครื่องมือวัดแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ นำเอานวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดซึ่งการทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล ถ้าจะให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้องจะต้องมีปฏิทินปฏิบัติงานดังกล่าวแสดงเวลาและระยะเวลาของการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนด้วย

ขั้นตอนที่ 7 การเขียนรายงานการวิจัย

การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย เป็นการรายงานวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นวิเคราะห์และสำรวจปัญหา การพัฒนารูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบเพื่อแก้ปัญหาจนกระทั่งถึงการวิเคราะห์ผล สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ การเขียนรายงานการวิจัยเป็นการเสนอสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบให้ผู้อื่นทราบเพื่อจะได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำไปใช้ประโยชน์อ้างอิงได้

ภาพที่ 2.2 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามแบบของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540)

สุวัฒนา สุวรรณนิคม (2540 : 9-12) ได้เสนอกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้
 ขั้นที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นขั้นตอน
 แรกของการทำวิจัยเพราะการมองเห็นปัญหาจะนำไปความต้องการในการแก้ไขปรับปรุงหรือ
 การพัฒนาได้ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ครูสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

1. ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนในแ่งมุมต่าง ๆ
2. ตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือผลงาน

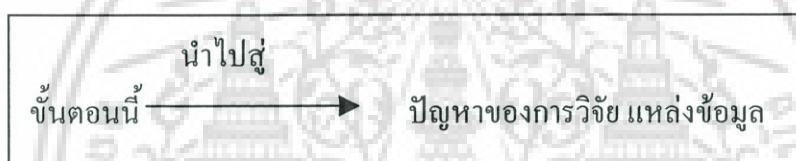
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สังเกต/สำรวจพฤติกรรมของนักเรียน
4. พูดคุย
5. สัมภาษณ์

จากการศึกษานักเรียนจะทำให้ครูได้ทราบปัญหาและพบสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มให้
ผู้เรียน เช่น

1. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์
2. นักเรียนมีความสามารถในการทำโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ต่ำ
3. นักเรียนขาดวินัยในตนเอง
4. นักเรียนแสดงบทบาทการทำงานกลุ่มไม่ถูกต้อง ฯลฯ

เมื่อครูพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาแล้วหากมีหลายปัญหาควรจัดลำดับ
ความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขหรือพัฒนา
ก่อน

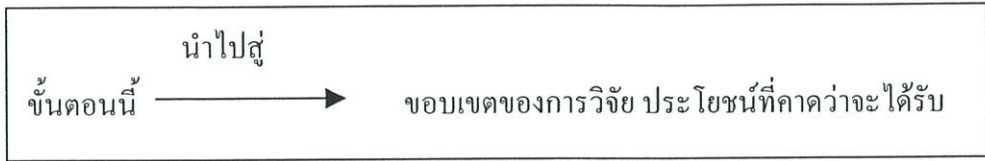
ภาพที่ 2.3 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

ขั้นที่ 2 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา

เมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาจากการศึกษาในขั้นที่ 1 แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การค้นหาวิธี
การในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ การจะให้ได้มาซึ่งแนวทางในการแก้ปัญหา ครูจะต้องศึกษาเอกสาร
ที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความ หลัการ ผลงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ
และประสบการณ์ของครูเอง ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบว่าผู้ใดที่พบปัญหาเช่นเดียวกับที่เรา
พบอยู่ ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการ
แก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนแบบใหม่เทคนิคการจัดกิจกรรมหรือการใช้นวัตกรรม
เข้ามาช่วยในการจัดประสบการณ์เรียนการสอนของครู เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
บทเรียนสำเร็จรูป ฯลฯ

เมื่อทราบวิธีการในการแก้ปัญหาซึ่งอาจมีได้หลายวิธี เลือกวิธีการที่ครูสามารถดำเนินการ
ได้โดยอาจจะพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคนิควิธีการสอนใหม่ เป็นต้น

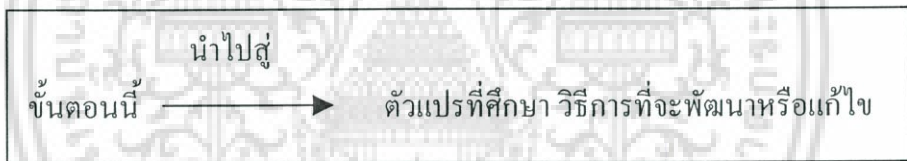
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

จากขั้นที่ 2 ครูจะได้ทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา ซึ่งอาจเป็นวิธีการ เทคนิค การสอนหรือนวัตกรรม แล้วจึงกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่จะใช้การแก้ปัญหาและหาประสิทธิภาพของสิ่งที่สร้าง เช่น นวัตกรรมประเภทเกม การหาประสิทธิภาพทำได้โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเนื้อหาและความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วจึงนำผลมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไปและในกรณีที่นวัตกรรม คือ วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอน ครูสามารถนำไปใช้ในการออกแบบการสอนหรือการเขียนแผนการจัดกิจกรรม

ภาพที่ 2.5 พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

ขั้นที่ 4 นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปจัดกระบวนการเรียนรู้

ขั้นนี้เป็นการนำวิธีหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 3 ไปจัดกระบวนการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้โดยอาจจะระบุเป็นขั้นตอนไว้ว่า จะใช้กับใคร เมื่อไร อย่างไรและการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป ในระหว่างจัดกระบวนการเรียนรู้ควรดำเนินการ ดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนหรือสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และบันทึกไว้ การสังเกตอาจจะกำหนดรายการที่สังเกตไว้ล่วงหน้าว่าจะสังเกตอะไรบ้าง เช่น การกล้าตัดสินใจ การกล้าแสดงออก ฯลฯ หรือไม่กำหนดไว้ก็ได้แต่เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นจึงบันทึกไว้ เช่น ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้น

2. พุดคุยกัน เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อหรือความเข้าใจของนักเรียน การพูดคุยซักถามระหว่างครูกับนักเรียนสามารถเกิดได้ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างที่สอน ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมหรือเมื่อทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว โดยอาจจะใช้แบบสอบถามหรือไม่ใช้ก็ได้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูได้จะต้องมีการจดบันทึกรวบรวมไว้และนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

3. การตรวจผลงาน (ชิ้นงาน) ที่เป็นผลงานการปฏิบัติของนักเรียน เช่น รายงานผลการศึกษา ค้นคว้า การเขียนเรื่องประกอบภาพ และสิ่งประดิษฐ์การทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากครูเป็นผู้รวบรวมข้อมูลเองส่วนใหญ่จึงใช้วิธีสังเกตหลักฐานแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนข้อมูลจึงเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ แต่ในกรณีที่ต้องการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนประกอบการเขียนรายงานเครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบทดสอบ

ขั้นที่ 5 สรุปผล

ขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้มาวิเคราะห์การวิเคราะห์อาจใช้เนื้อหาจากสิ่งที่บันทึกหรือถ้าจะใช้สถิติวิเคราะห์ก็เป็นสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าสัดส่วน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่รวบรวมได้ หลังจากนั้นจึงนำผลมาสะท้อนความคิดกับเพื่อนครูคนอื่น หากยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตามต้องการก็ต้องปรับปรุงแก้ไข โดยการย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่แล้วจึงนำข้อมูลต่าง ๆ มาเขียนรายงานสรุปผลการปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้

ประวัติ เอรารวรรณ์ (2542 : 5) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีผลต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ เริ่มต้นจากการสำรวจการปฏิบัติงานว่ามีปัญหาอะไรบ้าง วางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา ลงมือปฏิบัติตามแผนแล้วสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อเริ่มต้นใหม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) เป็นขั้นตอนการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้าง แล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุมาจากอะไรและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขสภาพการปฏิบัติในส่วนใดบ้าง ซึ่งสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อมและบริบทต่างๆ ของโรงเรียน การสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวนั้นจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

2. การวางแผน(Planning) เป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการและวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ(Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมและการแก้ไขหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติ

3. การลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด

4. สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาตามแผนจนปรากฏแผน นักวิจัย ต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้างเพื่อสรุปผล และวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือ พัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้น ไปแก้ปัญหาที่ครูกำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุดครูจึงสามารถปรับปรุงประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเอง ได้ ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ใช่การเริ่มต้นงานชิ้นใหม่แต่เป็นการวิเคราะห์วางแผน และจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัยในชั้นเรียนไปด้วย

กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนสามารถเรียกใช้ได้ตามความเหมาะสมสิ่งสำคัญ ขึ้นอยู่ว่าครูผู้สอนมีจุดประสงค์การพัฒนาการเรียนการสอนของตนแค่ไหน หากครูผู้สอนมีความพร้อมการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการหรือขั้นตอนที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนจะมีขั้นตอนที่คล้าย ๆ กันคือ เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์การสร้างเครื่องมือการเก็บรวบรวม ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย การสรุปผล และการนำผลการวิจัยไปใช้

สุวิมล ว่องวาณิช (2544 : 13) กล่าวว่า ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข(Plan)
2. การปฏิบัติการตามแผนที่กำหนด (Action)
3. การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe)
4. การสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้ที่มีส่วนร่วมวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งนำไปสู่

การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานต่อไป (Reflect)

กาญจนา วัฒยา (2544 : 19) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมี 7 ขั้นตอนคือ

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนการสอน
2. ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวิจัย
3. พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
4. ออกแบบการวิจัย
5. สร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ทดลองใช้นวัตกรรม เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย
7. เขียนรายงานการวิจัย

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 16-20) กล่าวว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการ ที่ต่อเนื่องเป็นระบบ มีเป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาจัดการเรียนการสอนของครู ลักษณะของ การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) คือ เริ่มต้นจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา พัฒนานวัตกรรมหรือเทคนิควิธีการ นำนวัตกรรมหรือวิธีการไปใช้ และสรุปผล

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544:18-19) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของการทำวิจัยในชั้นเรียนก็คือ เป็นการวิจัยที่ไม่เน้นรูปแบบของการวิจัยที่เป็นทางการมากนัก แต่ถ้าครูมีความสามารถที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนโดยยึดรูปแบบอย่างเป็นทางการก็สามารถทำได้ กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นกระบวนการที่อยู่ภายใต้ศักยภาพของครูผู้สอนที่จะกระทำได้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ คือ การกำหนดปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา การดำเนินการแก้ปัญหา และการสรุปและผลสะท้อน

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 11-16) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการนำรูปแบบกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มาแก้ปัญหาของผู้เรียน โดยพัฒนาการเรียนรู้หรือนวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งสามารถดำเนินการเป็นขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การวิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียนเป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูต้องสำรวจว่า มีอะไรเกิดขึ้น สิ่งนั้นเป็นปัญหาหรือไม่ และหากสภาพที่เกิดขึ้นแสดงถึงปัญหาที่ต้องแก้ไขหลายประการครูก็ต้องจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของปัญหาเหล่านั้นโดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหา ว่าปัญหาควรได้รับการแก้ไขก่อน ครูสามารถสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแง่มุมต่าง ๆ ตรวจสอบรูปแบบฝึกหัด สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ศึกษาข้อมูลจากการประเมินของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ครูจะพบปัญหา ข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากผู้เรียน ครู และกระบวนการเรียนการสอน

ปัญหาที่จะนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความหมายและเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อยู่ในวิสัยที่ครูจะเป็นผู้ดำเนินการหาคำตอบได้ สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของครูผู้วิจัย เช่น ครูมีความสนใจและมีความถนัดในการจัดการเรียนรู้ด้วยการแสดงบทบาทสมมติ เมื่อพบการออกเสียงที่ลงท้ายด้วย ch sh s ก็นำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้โดยบรรจุคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย ch sh s ในบทที่ใช้ในการแสดง จะทำให้ครูทำวิจัยด้วยความสนุก เห็นประโยชน์ความสำคัญและเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ แต่ถ้าเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องรีบดำเนินการแก้ไข เพื่อให้ไม่ลุกลามเป็นปัญหาใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขได้ ถึงไม่จะเป็นเรื่องที่ครูไม่ถนัด ครูก็ต้องศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นให้ได้

2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อเลือกปัญหา ได้แล้วต้องวิเคราะห์ สาเหตุของปัญหา เพื่อจะแก้ปัญหาดังเหตุ ปัญหาจะได้รับการแก้ไขลุกลงได้ สาเหตุของปัญหาอาจเกิดจากพฤติกรรมการสอน การใช้สื่อหรือการวัดผลของครู ทักษะคิด พื้นฐานภูมิหลัง นิสัยหรือพฤติกรรมของผู้เรียน ระดับความยากหรือหรือปริมาณของเนื้อหาวิชา หรือบรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้ออำนวย เช่น

ห้องเรียนคับแคบ ร้อน แสงสว่างไม่พอ แหล่งเรียนรู้สำหรับศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในวงกว้าง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่พบว่าสาเหตุของปัญหามีหลายสาเหตุ อาจเลือกสาเหตุที่มีความสำคัญซึ่งเป็นสาเหตุต้นตอของสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งถ้าแก้สาเหตุต้นตอได้ จะทำให้สาเหตุอื่นถูกจำกัดไปด้วย และนำสาเหตุที่เหลือมาวิจัยต่อได้ตามช่วงเวลาต่าง ๆ ทำให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหา เมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาแล้วเพื่อที่จะให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหา ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตร ตำรา คู่มือ ผลงานวิจัย เพื่อครูจะได้ทราบว่าปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่นั้นมีผู้ใดศึกษาไว้บ้างใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมหรือสื่อช่วยการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมกลุ่มแบบต่าง ๆ สถานการณ์จำลอง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ (CAL) เป็นต้น

4. พัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหา จากการศึกษาในขั้นที่ 3 ครูจะได้ทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ซึ่งครูต้องศึกษาและออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรม วิธีการ หรือสื่อช่วยการเรียนรู้ที่จะใช้ในการแก้ปัญหา แล้วดำเนินการหาคุณภาพจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยนำนวัตกรรม วิธีการหรือสื่อต้นแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เตรียมนำไปใช้กับผู้เรียนของตน

5. นำนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ ครูนำนวัตกรรม วิธีการหรือสื่อที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 4 ไปใช้กับผู้เรียนของตน โดยระบุนขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตและบันทึกพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียนก่อนใช้ เมื่อใช้แล้วสังเกตแล้วบันทึกพฤติกรรมอีกระยะหนึ่ง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเปลี่ยนแปลงของผลที่เกิดขึ้น โดยครูวิจัยต้องสร้างเครื่องมือหรือกำหนดวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

6. สรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยอาจใช้การแจกแจงหรือเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปตรวจสอบในชั้นต่าง ๆ แล้วนำกิจกรรมหรือสื่อที่ปรับปรุงแล้วไปใช้อีก จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ เขียนที่สรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ผลการวิจัยที่ได้ก็จะเป็นผลของการแก้ไขปรับปรุงในวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ด้วย

จากการที่นักศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าจะให้ภาพกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจนขึ้นนั้น ควรแบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอนดังนี้ สํารวจและวิเคราะห์ปัญหา การเรียนการสอน ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดรูปแบบหรือวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบงานวิจัย สร้างและพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานพร้อมทั้งเผยแพร่งานวิจัย

2.2.5 รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

กมล สุคประเสริฐ (2532 : 27-30) กล่าวถึง รูปแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียนแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยแบบทดลอง การทดลองเป็นวิธีการที่นักจิตวิทยาหรือนักพฤติกรรมศาสตร์นำมาใช้เพื่อทดลองด้านพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ ด้วยการทดลองกับหนูตะเภาให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยหวังว่าจะนำมาใช้ทดลองกับมนุษย์ การวิจัยแบบทดลองจะต้องมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งการวิจัยทดลองการศึกษาโดยเฉพาะการสอนจะมีการให้เด็กทดลองทำอะไรเพิ่มเติมมากกว่าปกติ ส่วนกลุ่มปกติหรือกลุ่มควบคุมก็คงเรียนไปตามวิธีสอนปกติ ฉะนั้นการทดลองใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ครูผู้สอนก็สามารถทำวิจัยเปรียบเทียบในชั้นเรียนของตนเองได้ ครูจะได้ข้อมูลที่สามารนำมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวิจัยแบบพรรณนาและการศึกษาเฉพาะกรณี ตามปกติครูผู้วิจัยมักจะคุ้นเคยกับการวิจัยที่มีการสุ่มตัวอย่างเพื่อจะได้สรุปอ้างบรรยายหรือพรรณนาไปถึงประชากร โดยหวังว่าข้อมูลที่ทำการศึกษานั้นจะเป็นตัวแทนที่ถูกต้องของประชากรทั้งหมด ทำให้ครูไม่แน่ใจว่านักเรียนในชั้นเรียนของตนจะเป็นตัวแทนของเด็กทั่วไปได้หรือไม่ ถ้าคิดในเชิงการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์แล้วจะเห็นว่าน่าจะเป็นไปได้ในทางเดียวกัน ฉะนั้นการศึกษาค้นคว้าจากคนจำนวนน้อย ๆ คนนั้นสามารถศึกษาหาความรู้แสวงหาวิธีแก้ไขได้เท่า ๆ กับการศึกษาจากคนกลุ่มใหญ่แต่การศึกษาจะต้องเจาะลึกลงไปรายละเอียดในกรณีเช่นนี้จึงมีการศึกษาเฉพาะกรณีเกิดขึ้นและครูผู้สอนในชั้นเรียนก็สามารถทำการวิจัยศึกษาแก้ปัญหาของเด็กเฉพาะกรณีได้โดยนำระเบียบและเก็บข้อมูลสะสมให้เป็นระบบ ใช้เวลา ยาวนาน ติดตามการพัฒนาของเด็กที่มีปัญหานั้นจะทำให้ครูทราบถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องทำให้ครูมีความรู้ในการสอนการแก้ไขพฤติกรรมของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นวิธีการวิจัยที่ผู้วิจัยไม่นำเสนอผลของการสอบวัด หรือการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนออกมาเป็นจำนวนตัวเลขเหมือนอย่างการวิจัยแบบพรรณนาแต่จะบรรยายให้เห็นสภาพที่แท้จริง วิธีใช้ คือวิธีสังเกต ศึกษาในสนามโดยผู้วิจัยมีส่วนร่วม มีชีวิตกินอยู่และร่วมทำงาน นั่นก็คือ การเข้าไปสังเกตชีวิตจริงโดยเฉพาะตนเองเข้าไปร่วมอย่างใกล้ชิดเป็นกันเอง ฝึกลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งครูในฐานะผู้วิจัยเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับเด็กอยู่แล้วเพียงแต่ขอให้ครูวางแผน กำหนดปัญหา ตัวแปรที่จะ

ทำการวิจัยที่ร่วมมือทำงานไปกับเด็กและพยายามใช้การสังเกต พูดคุย สอบถามจะทราบและหาทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมผิดปกติได้นั้นได้

4. การวิจัยประเมินผล เป็นการวิจัยที่ครูนำเอาข้อมูลด้านการประเมินผลที่ครูจัดทำอยู่แล้ว มีทั้งข้อมูลทั้งทางด้านคุณลักษณะ เจตคติ ข้อมูลจากการประเมินการเรียนทั้งก่อน ระหว่างการเรียน และข้อมูลประเมินผลหลังเรียนตลอดจนข้อมูลด้านทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ครูสามารถนำมาจัดทำการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้ทั้งสิ้น

5. การวิจัยปฏิบัติการ เป็นการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติการ คือ ครูจัดทำวิจัยเองโดยดำเนินการในสถานการณ์ของห้องเรียน โดยแท้ไม่ใช้การทดลองในห้องจำลอง เป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อการตัดสินใจปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเฉพาะ กล่าวคือ มีการกำหนดปัญหาที่จะวิจัย ซึ่งเป็นปัญหาในชั้นเรียนเลือกวิธีแก้ปัญหา ได้แก่ วิธีการสอนว่าจะใช้วิธีแบบใดจึงเหมาะสมและดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมผลผลิตตามดูผลอย่างต่อเนื่องพร้อมสรุปผลการวิจัย การวิจัยแบบนี้มักจะมีผู้กล่าวว่าไม่เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์เท่าที่ควร ขาดการควบคุมเปรียบเทียบ แต่สิ่งที่สำคัญก็คือการวิจัยแบบนี้สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างดี เพราะเป็นการเปรียบเทียบผลความก้าวหน้าของตนเอง

ธีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 8) กล่าวถึง รูปแบบของการวิจัยในโรงเรียนไว้ว่า การวิจัยในโรงเรียนหรือชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหามองเฉพาะหน้าเป็นบางครั้งๆไป ผลของการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษาเท่านั้น จะนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้เพราะมองขอบเขตในวงจำกัด เป็นการวิจัยของเด็กในชั้นเรียนของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนเฉพาะชั้น ในแง่ของกระบวนการหรือวิธีการวิจัยนิยมใช้วิธีการสำรวจหรือทดลองหรือการศึกษาเฉพาะกรณีแล้วแต่ลักษณะของปัญหาที่ต้องการจะศึกษานอกจากนั้นจะพิจารณาลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนแล้ว เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการหรือรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งถ้ายึดระบบโครงสร้างทางการเรียนการสอนเป็นหลักแล้ว ลักษณะของงานวิจัยจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2543 : 79) กล่าวโดยสรุปว่า รูปแบบการวิจัยมีหลายชนิด การเลือกรูปแบบที่เหมาะสมทำให้ครูตอบคำถามวิจัยของคนได้ตรงและชัดเจน แต่ทั้งนี้ขั้นตอนแรกที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์ปัญหา ครูผู้วิจัยต้องตีความหมายและกำหนดขอบเขตของปัญหาให้ชัดเจนก่อนที่จะเลือกรูปแบบการวิจัย

กาญจนา วัฒนาบุ (2544: 43-51) รูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่ามี 2 ลักษณะคือ

1. การวิจัยในชั้นเรียนโดยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงด้วย ระเบียบวิธีซึ่งดำเนินการอยู่ในห้องเรียนภายใต้ขอบเขตการควบคุมเงื่อนไขบางประการที่เกี่ยวข้องโดยการค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล และเป็นการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นใจใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.1 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มเดียว
- 1.2 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
- 1.3 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มซ้ำหมุนเวียน
- 1.4 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มเทียบเท่าหรือคู่ขนาน

2. การวิจัยในชั้นเรียนโดยรูปแบบการวิจัยเชิงบรรยาย เป็นการวิจัยเพื่อการค้นหาหลักฐานข้อเท็จจริงเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ รวมทั้งความเชื่อ แนวคิดและเจตคติของบุคคล การออกแบบการวิจัยลักษณะนี้เป็นไปในเชิงการสำรวจ การหาความสัมพันธ์ เป็นต้น

จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 26) กล่าวถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนจะมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนางานการเรียนการสอนที่มีระบบเป็นขั้นตอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนควรเป็นโปรแกรมการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) โดยเน้นข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเข้าใจสภาพปัญหาหรือจุดที่ต้องการพัฒนาคิดค้นหาวิธีแก้ไข ตลอดจนวัฒนธรรมในการพัฒนางานตามสภาพการณ์ที่เป็นจริงด้วยวิธีแห่งปัญญา

การวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากนิยมใช้รูปแบบการวิจัยโดยกลุ่มเดียว และรูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเลือกทำวิจัยในรูปแบบใดย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งสิ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 17-21) กล่าวถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบที่มีการจัดประเภทของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้หลายรูปแบบ จึงขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดประเภทของนักวิชาการบางท่านดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ (Formal and Informal Research)

1.1 การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal and Informal Research) เป็นงานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัยอย่างเคร่งครัด มีลักษณะการดำเนินงานและการนำเสนอเหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการ (Academic Research) ของนักวิจัยมืออาชีพ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย หรือของนักศึกษาที่ทำเป็นวิทยานิพนธ์มีการออกแบบการวิจัยที่รัดกุมเพื่อให้ตอบคำถามวิจัยได้ชัดเจน และมีรูปแบบการนำเสนอรายงานผลการวิจัยที่กำหนดชัดเจนส่วนใหญ่จำแนกเนื้อหาสาระออกเป็น 5 บท

1.2 การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal Research) เป็นงานวิจัยที่ไม่ยึดแบบการวิจัยอย่างเคร่งครัดเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ มุ่งเน้นตอบคำถามวิจัยมากกว่าการยึดรูปแบบการวิจัยแบบเป็นทางการข้อมูลที่ได้ใช้ในการวิจัยก็พยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากการเรียนการสอนตามปกติ การนำเสนอผลการวิจัยครอบคลุมเพียงประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนองานวิจัย แบบนี้บางครั้งพบที่มีการรายงานผลเพียง 1-2 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวของ kemmis และ Zuber-Skerritt

2.1 การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical Action Research) การวิจัยตามรูปแบบนี้มีเป้าหมายของการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน โดยอาศัยบุคคลภายนอก (Outsiders) มาช่วยในการทำวิจัยในหน่วยงานผู้ปฏิบัติ (ครู) จะอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของนักวิจัยภายนอก บุคคลภายนอกเล่นบทของผู้วิจัยหลัก โดยที่ครูไม่ค่อยมีบทบาทในการนำเสนอความคิด วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมาจากความคิดของนักวิจัยภายนอกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเน้นเทคนิคการทำวิจัยที่ตอบคำถามที่รัดกุม ข้อค้นพบที่อาจใช้ไม่ได้การปฏิบัติจริง

2.2 การวิจัยปฏิบัติการเชิงปฏิบัติจริง (Practical Action Research) เป็นการวิจัยที่มีนักวิจัยภายนอกแสดงบทบาทของที่ปรึกษาด้วยกระบวนการทำงาน (Process Consultancy Role) มีเป้าหมายของการวิจัยที่มากกว่าแบบแรก คือ นอกจากช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานแล้วยังมุ่งสร้างความเข้าใจและมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้ปฏิบัติด้วยในกระบวนการวิจัยจะส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติสะท้อนผลและคิดวิเคราะห์พัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเอง ดังนั้นครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติในโรงเรียนมีโอกาสที่จะเรียนรู้กระบวนการการวิจัยและมีส่วนในการเสนอความคิดในประเด็นปัญหาวิจัยที่มาจากการปฏิบัติจริง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้

2.3 การปฏิบัติการเชิงวิพากษ์/อิสระ (Critical/Emancipatory Action Research) เป็นวิจัยที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยภายนอกและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เป้าหมายของการวิจัยเพิ่มเติมจากการปฏิบัติการแบบที่ 1 และ 2 คือ นอกจากพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการพัฒนาปรับปรุงการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติแล้วยังต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงานที่เป็นอยู่ในองค์กรให้ดีขึ้นกว่าเดิมแม้จะมีบุคคลภายนอกร่วมด้วย แต่ทุกคนต่างมีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน จะไม่มีผู้แสดงบทบาทเป็นที่ปรึกษาการวิจัยเหมือนแบบที่สอง การวิจัยแบบนี้เปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยแก่ผู้ปฏิบัติและนักวิจัยจะเป็นอิสระจากความรู้ กฎเกณฑ์ และพันธนาการทางความคิดเดิม

จะเห็นว่าแนวทางการทำวิจัยปฏิบัติการทั้ง 3 แบบ มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของการทำงานจากที่ผู้ปฏิบัติถูกครอบความคิดโดยจากนักวิจัยภายนอก (Cooption) ซึ่งเป็นแบบแรก มาเป็นการทำงานร่วมกัน (Cooperation) ในแบบที่สอง และรูปแบบการทำงาน แบบที่สามซึ่งเป็นการทำงานแบบร่วมมือ (Collaboration) เป็นแนวทางการวิจัยปฏิบัติการที่กำลังเป็นที่นิยมและยอมรับกันว่า จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพของผู้ปฏิบัติมากกว่าแบบอื่นๆ

3. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ Calhoun

3.1 การวิจัยของครูแบบทำคนเดียว (Individual Teacher Research) เป็นการวิจัยที่เน้นการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง โดยครูกำหนดปัญหาในห้องเรียนที่ต้องการแก้ไข และหาแนวทางแก้ไข นักเรียนอาจไม่มีส่วนในการช่วยกำหนดทางเลือกต่างๆ หากจะมีผู้ปกครองเกี่ยวข้องด้วยในการทำวิจัยก็จะเป็นเพียงผู้ให้ข้อมูลมากกว่า

3.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือ (Collaborative Action Research) เป็นการวิจัยที่ทำเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยมีจำนวน 1-2 คนขึ้นไป ประกอบด้วย ครู ผู้บริหาร และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยหรือบุคลากรอื่นๆ มีจุดมุ่งหมายเน้นที่ปัญหาและการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง คณะวิจัยอาจจะเห็นปัญหาในระดับพื้นที่ของตน แต่ยังเป็นกระบวนการที่เป็นการสืบค้นความรู้ในห้องเรียน กระบวนการทำวิจัยจะเหมือนกับการทำวิจัยของครูที่ทำคนเดียว การวิจัยปฏิบัติการแบบทำทั้งโรงเรียน (Schoolwide Action Research) เป็นการวิจัยที่คณะทำงานเป็นผู้ปฏิบัติในโรงเรียน มีการทำงานโดยเลือกปัญหาวิจัยที่สนใจร่วมกัน มีการรวบรวมข้อมูล การจัดระบบ และการแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากโรงเรียนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง กระบวนการวิจัยเป็นแบบวงจรต่อเนื่อง ที่มีหน้าที่เหมือนการประเมินความก้าวหน้า มีจุดมุ่งหมายเน้นที่การปรับปรุงโรงเรียน ได้แก่ (1) การค้นหาวิธีปรับปรุงโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหา (2) พยายามปรับปรุงการทำงานเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันแก่นักเรียน (3) เพิ่มขอบข่ายของสาระในการสืบค้นแนวทางการแก้ปัญหา

4. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการจากการสังเคราะห์ของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2543)

(สังเคราะห์จากแนวคิดของ Miller (2000), Freeman (1998), Bennett, Foreman Pack & Higgins (1996), Stringer (1966), Robinson (1994))

4.1 การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูเพื่อแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานหรือการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

4.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบรวมพลัง (Collaborative Action Research) เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการโดยครูหลายคนร่วมกันทำวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนหลายๆ ชั้น หรือแผนกวิชา หรือภาควิชา คณะนักวิจัยเกิดจากการรวมตัวกันของครูที่มีความชำนาญเฉพาะต่างกัน มาร่วมมือกันทำวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

4.3 การวิจัยปฏิบัติการระดับ โรงเรียน (Schoolwide Action Research) เป็นการวิจัยที่ดำเนินงานโดยผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน อาจรวมหน่วยงานนอกโรงเรียนด้วย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิจัยปฏิบัติการอิงชุมชน (Community-Based Action Research) เป็นการวิจัยที่อาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยอาศัยพลังของชุมชนที่จะระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งมาพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การที่จะเลือกใช้รูปแบบการวิจัยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาและจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ทั้งนี้ก็เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.6 การสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน ไว้หลากหลายดังนี้

สุภางค์ จันทวานิช (2524 : 22-25) กล่าวว่า การสร้างเสริมให้เกิดการวิจัยในหน่วยงานต่างๆ นั้นจำเป็นต้องสร้างปัจจัยให้มีบรรยากาศเกื้อกูลต่อการวิจัยให้มากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ด้าน คือ นักวิจัย หน่วยงานวิจัยและบริบทของการวิจัย ซึ่งหมายถึงดังนี้

ปัจจัยเกี่ยวกับนักวิจัย หมายถึง ความรอบรู้ในสังคบบางด้าน ความรอบรู้ในเชิงทฤษฎี การวิจัย ความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ความสามารถในเชิงวิเคราะห์วิจัย ความสามารถในการถ่ายทอดผลการวิจัย

ปัจจัยเกี่ยวกับหน่วยงานวิจัยในแง่ที่มีสององค์ประกอบย่อย คือ โครงสร้างของหน่วยงาน และระบบบริหารของหน่วยงานวิจัย ซึ่งองค์ประกอบย่อยของทั้งสองอย่างจะมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างของหน่วยงาน หน่วยงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพต้องมีโครงสร้างที่ให้ปัจจัยป้อนในแง่ต่างๆ คือ มีศูนย์ข้อมูลพื้นฐานที่ดีและพร้อมจะหยิบข้อมูลมาใช้ได้ มีเอกสารและมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและมีทุนสำหรับการวิจัย

2. ระบบบริหารของหน่วยงาน มีการจัดหาและกระจายบุคลากร ความสามารถตลอดจนทรัพยากรต่างๆ สำหรับการวิจัยอย่างเหมาะสม มีการแบ่งแรงงานและความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพสูง มีช่องทางหรือเครือข่ายสำหรับการเผยแพร่และติดตามการวิจัย

ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทของการวิจัย (Research Context) ปัจจัยส่วนนี้จะเป็นามธรรมและทำให้หัดตัดสินใจได้ไม่ง่ายว่ามีอยู่สมบูรณ์มากน้อยเพียงใดในสังคบบเรา แต่ปัจจัยนี้มีอิทธิพลอย่างย่งต่อคุณภาพของการวิจัย ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ แบบแผนการแสวงหาความจริงที่มีมาแต่โบราณความใจกว้างในการรับฟังคำติชมและการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมต่อการศึกษา ความต้องการงานวิจัยผลตอบแทนที่ไม่ใช่วัตถุในการวิจัย เช่น ความก้าวหน้าทางวิชาการ การได้รับการยอมรับจากสังคบบรวมทั้งความเต็มใจที่จะได้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะหน่วยราชการหรือหน่วยปฏิบัติอื่นใดกับหน่วยงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกชัย กี่สุพันธ์ (2530 : 56-57) ให้ความเห็นว่า การส่งเสริมให้เกิดสิ่งจูงใจมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารควรมีหลักในการจูงใจและส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานด้วยความพึงพอใจ ดังนี้

1. ต้องพยายามทำความรู้จักลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาแต่ละบุคคล โดยมีประวัติการทำงานของแต่ละคนที่ทันสมัยอยู่เสมอ
2. ศึกษาความต้องการและความสนใจที่จะมีผลต่อการปฏิบัติงานของลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชา ความต้องการและความสนใจนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ
3. การให้ลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสปฏิบัติงานที่มีความสำคัญหรือท้าทายความสามารถบ้าง แต่ต้องคอยสังเกตดูว่าเกินกำลังความสามารถของเขาหรือไม่
4. พยายามวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดเด่นในการปฏิบัติงานของแต่ละคน และหาทางให้เขามีโอกาสได้ใช้จุดเด่นในการทำงานให้มากที่สุด
5. การสอนงานและแนะนำวิธีทำงาน ในส่วนที่ลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติผิดหรือส่วนที่เป็นจุดอ่อนในการทำงานของเขา ทั้งนี้อาจจะเป็นการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานก็ได้
6. ถ้าลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาคนใดปฏิบัติงาน ได้ดีและถูกต้องควรรับชมเชยหรือแสดงพฤติกรรมกรรมการยอมรับในการทำงานที่ดีของเขาทันที
7. ต้องมีความมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือนหรือการเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น
8. พยายามเปิดโอกาสให้ลูกน้อง หรือผู้ได้บังคับบัญชาได้ตัดสินใจในการปฏิบัติงานด้วยตนเองมากที่สุด โดยท่านอาจจะมีส่วนร่วมเพื่อสังเกตหรือให้คำปรึกษาแนะนำ
9. พยายามกระตุ้นให้ลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาให้แสดงความคิดที่มีต่อการทำงาน วิธีการทำงานหรือปัญหาต่างๆ ในการทำงานให้ดีที่สุดเพราะเขาเป็นผู้ปฏิบัติ ดังนั้นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการทำงานเขาย่อมรู้ดีกว่า
10. ระบบข้อมูลข่าวสารจะต้องทั่วถึงเพื่อไม่ให้เกิดข่าวลือหรือความเข้าใจผิด
11. ช่วยแก้ปัญหาให้ลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาเท่าที่ควรจะทำได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องงาน ถ้าปัญหานั้นจะมีผลกระทบต่อบุคคลแต่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องเป็นหลัก
12. การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน แสง เสียง เหล่านี้จะมีส่วนเสริมให้ลูกน้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างมีความสุขจะเป็นการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชลลดา จิตดิวัฒน์พงศ์ (2536 : 84) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้ 3 ด้าน คือ หลักสูตร เนื้อหาและวิธีสอนใหม่ๆ โดยการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้และนำไปจัดกิจกรรมที่มีเทคนิคใหม่ ๆ เช่น การสอนด้วยกระบวนการทางวิจัย ส่วนผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนที่สำคัญ คือ

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน
4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ (อ้างใน ลัสดา กองคำ. 2541 : 40-44) ได้สรุปความคิดเห็นของนักวิจัย นักวิชาการศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครู อาจารย์ผู้สอน ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย จากการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง เส้นทางการใหม่ของการวิจัย ได้เสนอแนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังนี้

1. แนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของการวิจัยในโรงเรียน

1.1 ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนางานวิจัยในส่วนภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมให้มีแหล่งข้อมูลสารสนเทศการวิจัยในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่จัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานด้านการวิจัย การอำนวยความสะดวกและชี้แนะข้อมูลแหล่งค้นคว้าอ้างอิงและการบริการให้คำปรึกษา

1.2 ควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของนักวิจัย และสนับสนุนครูผู้สอนให้มีความรู้ทางวิจัยเพิ่มขึ้นและเสริมสร้างขวัญกำลังใจของผู้ดำเนินการวิจัย

1.3 ผู้บริหารระดับสูงจะต้องให้ความสำคัญ และสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยของแต่ละหน่วยงานให้เพียงพอเหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นของการพัฒนาการศึกษา

1.4 จะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการวิจัยที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้ และให้มีการร่วมมือกันดำเนินการวิจัย การกำกับดูแล ติดตามผลการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

1.5 ควรสนับสนุนให้มีครูมาประสานงานวิจัย การรวบรวมและเผยแพร่ผลงานวิจัยในทุกระดับรวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ เพื่อกำหนดนโยบายวางแผนและแก้ปัญหาการศึกษาของชาติอย่างกว้างขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณภาพงานวิจัยใน โรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาการศึกษา

2.1 จะต้องช่วยกันส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทั้งในด้านวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่จะนำไปแก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน

2.2 ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอ รวดเร็วและตรงเวลา รวมทั้งการหาแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน

2.3 ควรให้มีศูนย์สารสนเทศทางการวิจัยโดยใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการประสานความร่วมมือที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัยและอื่นๆ ให้หน่วยงานต่างๆ ทางการศึกษาอย่างทั่วถึงในทุกๆ หน่วยงาน

2.4 จะต้องให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยในหน่วยงาน การศึกษากันอย่างจริงจัง ซึ่งจะต้องกระทำในรูปแบบของการสัมมนา ติดตาม ให้คำปรึกษา การทำวิจัยอย่างต่อเนื่องจนทำวิจัยได้สำเร็จและควรให้สถาบันที่ทำหน้าที่ ผลิตราย มีหลักสูตรการทำวิจัย และภาคปริญญานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาตรี

2.5 จะต้องช่วยกันสร้างความตระหนักให้ครู อาจารย์ใน โรงเรียนเห็นความสำคัญของการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหน้าที่ของตนเอง รู้จักแบ่งเวลาเพื่อการพัฒนาจัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับการวิจัย

2.6 จะต้องช่วยกันพัฒนาระบบการวางแผนการทำงานวิจัยอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการวิจัย การบริหาร โครงการวิจัย วิธีดำเนินงานวิจัย เทคนิควิธีการพัฒนาเครื่องมือและการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้

2.7 ทุกหน่วยงานควรเร่งส่งเสริมให้มีการนำผลวิจัยไปใช้ในหลายๆ ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและความต้องการที่จะแก้ปัญหาของแต่ละท้องถิ่น

2.8 ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกับการวิจัยทางการศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการเผยแพร่งานวิจัยทางการศึกษาไปถึงมือผู้ใช้อย่างทั่วถึง และต้องคำนึงถึงการจัดทำรูปแบบที่เข้าใจง่ายและมีแนวทางการนำไปใช้ชัดเจนเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสายงานต่างๆ เช่น นักบริหาร นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน เป็นต้น

2.9 ควรส่งเสริมขวัญกำลังใจแก่ผู้ผลิตผลงานวิจัยทั้งที่เป็นงานวิจัยขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ โดยให้กำลังใจ การยอมรับและให้เกียรติแก่ผู้ผลิตงานวิจัยตามที่เห็นสมควรและถือเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบด้วย

3. การพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3.1 ควรให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยแก่ครู โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาการวิจัยในระดับจังหวัด ในแต่ละจังหวัดให้มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานที่ชัดเจนทั้งในด้านภาระหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของแต่ละท้องถิ่น

3.2 จะต้องจัดตั้งศูนย์สารสนเทศในระดับเขตการศึกษา จังหวัดและกลุ่มโรงเรียน เพื่อบริการข่าวสารและการอำนวยความสะดวกในการใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3.3 ควรเน้นให้ทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาตั้งแต่ผู้บริหารตลอดจนถึงระดับผู้ปฏิบัติการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเฉพาะในระดับสถานการศึกษาจะต้องมีครูผู้นำทางการวิจัยทุก ๆ สถานบันการศึกษา

3.4 รัฐต้องให้ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการทำวิจัยและควรให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามดูแลและประเมินผลอย่างใกล้ชิด

3.5 ควรให้มีการอบรม ประชุมสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจ และแนวทางการปฏิบัติงานวิจัยให้กับครู อาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งชี้แนะแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการของการวิจัยให้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

3.6 จะต้องสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันในระหว่างหน่วยงานต่อหน่วยงาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือข้อมูลทางการวิจัยศึกษา อาจมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงทั้งเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ระหว่างผู้ทำการวิจัยกับผู้นำการวิจัยไปใช้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.7 จะต้องช่วยกันสร้างขวัญกำลังใจสำหรับนักวิจัยในท้องถิ่น ให้มีความมุ่งมั่นในงานวิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง โดยเฉพาะพัฒนางานสอนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียน

3.8 ควรให้ความสำคัญต่อครูในสถานศึกษาที่ได้ผลิตผลงานการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่รัฐมอบให้ เช่น การเผยแพร่เกียรติคุณของนักเรียนวิจัย การคัดเลือกผลการวิจัยที่ดีเด่นทั้งในระดับจังหวัด เขตการศึกษาและประเทศ

3.9 ควรให้มีการปลูกฝังจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักวิจัยในท้องถิ่น เพื่อสร้างความรักและศรัทธาต่อการพัฒนาการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.10 ควรจัดให้มีชมรมนักวิจัยในแต่ละจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ประสานกิจกรรมการวิจัย หรือการพัฒนาการเรียนการสอนในท้องถิ่น

3.11 ควรกำหนดบทบาทของเครือข่ายการวิจัยและหน้าที่ของเครือข่ายให้ชัดเจน

3.12 จะต้องจัดตั้งองค์กร และบุคลากรการประสานงานวิจัยในระดับเขตการศึกษา และระดับจังหวัดให้เป็นหน่วยงานอิสระทางการวิจัย ทั้งนี้ไม่เพียงแต่หน่วยงานสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการเท่านั้นแต่รวมถึงหน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา ด้านเอกชน เป็นต้น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยด้วย

3.13 จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการวิจัยในเครือข่ายทางการวิจัยระดับต่างๆ โดยมีคำสั่ง แต่งตั้งของกระทรวงศึกษาธิการ

3.14 จะต้องจัดทำเอกสาร เป้าหมายของการดำเนินงานชี้แจงให้ผู้อยู่ในเครือข่ายทราบ เพื่อสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในการทำงานวิจัย

3.15 ควรสร้างระบบการประสานงานของเครือข่ายการวิจัยที่ชัดเจน โดยพิจารณาถึง ปัญหาอุปสรรคและความต้องการทั้งในระดับปฏิบัติและระดับบริหารในแต่ละหน่วยงาน ทั้งใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

3.16 จะต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา ของชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาด้วยระบบเทคนิค วิธีการของ กระบวนการวิจัย

บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31-39) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อ การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนใน โรงเรียนให้มีกำลังใจและสามารถทำงานวิจัยอย่างมี ประสิทธิภาพจึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริม และสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูภายในโรงเรียน 5 ประการ ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยใน โรงเรียนที่เป็นการกระตุ้น และ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยใน โรงเรียนจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงาน การศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจในการจัดกระบวนการบริหารให้เอื้อต่อการดำเนินงาน วิจัยในโรงเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน เพื่อให้เกิด คุณประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานวิจัยในโรงเรียนของครู ได้แก่

1.1 จัดให้มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยที่ชัดเจน

1.2 ประชุมชี้แจงคณะครูเพื่อให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์และบทบาทที่ครูต้องการ ทำวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1.3 สนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย

1.4 หาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัย เช่น

เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคำนวณ กระดาษอัดสำเนา เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 จัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำวิจัย เช่น จัดให้มีห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งสำหรับศึกษาค้นคว้างานวิจัย

1.6 ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในการจัดหาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำวิจัย

1.7 จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการวิจัย ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อทำการวิจัย

1.8 ติดตามดูแลการทำวิจัยของครูให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการวิจัย

1.9 ติดตามเพื่อให้รับรู้ปัญหาข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ของครูจนได้จุดที่ควรปรับปรุง

2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนที่เป็นการให้เกียรติและยกย่องครูที่มีความสามารถในด้านการวิจัย ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญที่จะทำให้ครูเกิดกำลังใจและความภาคภูมิใจในผลงานการวิจัยของตนเอง รวมทั้งเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่

2.1 ให้การยกย่องชมเชยแก่ครูผู้ทำวิจัยต่อที่ประชุมใน โรงเรียนและที่อื่นๆ

2.2 ให้เกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครูผู้ทำวิจัย

2.3 สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยเป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

2.4 จัดให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์การวิจัย

2.5 ให้ครูมีส่วนร่วมในการเสนอข้อหาในการบริหารงานวิจัย

2.6 จัดและส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมรับผิดชอบใน โครงการวิจัยของโรงเรียน

2.7 ส่งเสริมให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นวิทยากรถ่ายทอดให้ความรู้ให้ครู

2.8 สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นครูพี่เลี้ยง ในการทำวิจัยของครู

2.9 ส่งเสริมให้ครูในสาขาวิชาเดียวกัน ได้มีโอกาสปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการวิจัยซึ่งกันและกัน

2.10 สนับสนุนให้นำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป

3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในโรงเรียน โดยเป็นการให้ความสำคัญ และมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจในการกระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ชี้นำ กระตุ้นให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน

3.2 ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

3.3 สนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

3.4 เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ นอกโรงเรียนในเวลาที่ว่างจากการสอน

3.5 ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ ตำรา เอกสารและวารสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

3.6 ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้ครูทราบ

3.7 จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติงานวิจัย

3.8 จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของครู

3.9 จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการวิจัย

3.10 นำผลการวิจัยในโรงเรียนไปใช้เพื่อวางแผนการกำหนดนโยบายของโรงเรียน

4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนที่เป็นพันธมิตรผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจและเอาใจใส่ดูแลเพื่อให้ครูทำวิจัยในโรงเรียน การได้รับความช่วยเหลือทั้งในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่

4.1 จัดระบบดูแลเอาใจใส่ครู ให้ทำการวิจัยที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตน

4.2 พยายามให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

4.3 ให้ความช่วยเหลือครูในการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการวิจัย

4.4 มีส่วนร่วมในการให้การนิเทศเกี่ยวกับการวิจัยแก่ครู

4.5 มีส่วนร่วมในการแสวงหาทางเลือกใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาที่นำไปสู่งานวิจัยในชั้นเรียน

4.6 ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการวิจัยเพื่อจูงใจครูให้ทำวิจัย

4.7 จัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ครู เช่น ความเป็นอิสระ กล้าคิดค้นคว้าและวิจัยทดลองความคิดใหม่ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

4.9 มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหาจนได้แนวทางที่จะนำไปสู่การวิจัย

4.10 มีส่วนร่วมในการคิดทางเลือกนวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อการวิจัย เช่น สื่อหรืออุปกรณ์การสอน เป็นต้น

5. การส่งเสริมในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ที่เป็นการให้บำเหน็จความชอบ หรือการนำไปใช้เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นตามภาระหน้าที่ของครูที่เกิดจากผลของการที่ครูได้ทำการวิจัยในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการบริหารงานบุคคลในโรงเรียน โดยใช้ผลงานการวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งเพื่อการพิจารณาความดีความชอบหรือการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของครูให้สูงขึ้น ได้แก่

5.1 กระตุ้น ชักจูงให้ครูคิดปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยอันเป็นความก้าวหน้าของอาชีพครู

5.2 การผลิตงานวิจัยใน โรงเรียนถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ

5.3 พิจารณาให้ความดีความชอบแก่ครูที่ทำการวิจัยแล้วนำผลการวิจัย ไปปรับปรุงงานในหน้าที่

5.4 ให้โอกาสครูมีผลงานวิจัยได้ศึกษาต่อเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะของตน

5.5 ให้การสนับสนุนผลงานวิจัยของครูเพื่อนำไปขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

5.6 เปิดโอกาสให้ครูมีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

5.7 ส่งเสริมให้ครูมีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

5.8 มอบหมายภาระหน้าที่ให้ครูผู้มีผลงานวิจัย ได้รับผิดชอบในงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงขึ้น

5.9 สนับสนุนให้ครูมีผลงานวิจัยให้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ

5.10 ส่งเสริมให้ครูผู้มีผลงานวิจัยนำผลงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งในการได้รับตำแหน่งอื่นสูงกว่าเดิม

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่จะนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนได้นั้น จะต้องมีการวิจัยที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน สนับสนุนปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เวลา และส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานของครูผู้วิจัยด้วย

2.2.7 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ หลากหลาย ดังนี้

โกวิท ประวาลพุกภัย (2524 : 83) กล่าวว่า งานวิจัยทางการศึกษามีสองลักษณะ คือ งานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนซึ่งเรียกว่าวิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์กับงานวิจัยของบุคลากรหรือหน่วยงานทางการศึกษา งานวิจัยทั้งสองลักษณะนี้มีการผลิตกันจำนวนมากแต่ งานวิจัยเหล่านี้มักจะไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่เนื่องจากผลงานวิจัยส่วนใหญ่มักจะจำกัด อยู่ในห้องสมุด แต่อย่างไรก็ตามได้มีหลายหน่วยงานพยายามส่งเสริมงานวิจัยโดยการนำเสนอ ผลงานวิจัยหรือที่เรียกว่าการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลงานวิจัย ซึ่งก็ยังคงได้รับความสนใจน้อยเนื่องจาก งานวิจัยเป็นลักษณะงานทางวิชาการที่อ่านยาก ไม่ดึงดูดความสนใจ มีศัพท์เทคนิคต่างๆ ของบุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้

จินตนา สุทธิจินดา (2525 : 22) กล่าวว่า ผู้ที่ศึกษาผลงานวิจัยควรมีความรู้พื้นฐานดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับศาสตร์อย่างหนึ่ง คือ การศึกษาซึ่งจะต้องมีภาษาเฉพาะในการสื่อความหมายเพื่อให้สื่อความหมายได้ง่าย สะดวก ดังนั้นผู้อ่านรายงานการวิจัยทางการศึกษาจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางการศึกษา เข้าใจศัพท์ทางการศึกษาเพื่อให้เข้าใจเรื่องได้อย่างถ่องแท้

2. ความรู้ทางการวิจัยในการที่จะเข้าใจเรื่องที่จะศึกษาจากงานวิจัย จะต้องทราบภาษาและวิธีการทางวิจัยตลอดจนคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้ในการวิจัย คำศัพท์ทางการวิจัยมักเป็นคำศัพท์เฉพาะตัว ผู้ที่ไม่มีความรู้พอหรือไม่เคยผ่านสายตามาก่อนอาจไม่เข้าใจ

3. ความรู้ทางสถิติในการอ่านรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ทางสถิติและขั้นตอนการวิจัย นอกจากนี้ยังพบว่าในทุกขั้นตอนของการวิจัยมีสถิติเข้ามาเกี่ยวข้องกับเสมอ

กรมวิชาการ (2529 : 18-39) ได้ประชุมเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษาได้มีการสรุปถึงปัญหาในการทำวิจัย และการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ
2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนไม่ได้แพร่หลายเข้าไปสู่โรงเรียน
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ยังไม่มีมาตรการที่จะมั่นใจได้ว่าจะเป็ นผลวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้
5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. นักวิจัยระดับโรงเรียนไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้เป็นระบบได้
7. นักวิจัยไม่ได้ชี้ส่วนสำคัญของงานวิจัยที่จะนำไปแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
8. ผู้บริหารไม่เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงาน
9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยวิธีการวิจัย

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการทำให้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ผู้ใช้ผลงานวิจัยกับผู้ที่ทำวิจัยไม่ใช่คนคนเดียวกันจึงไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนส่วนใหญ่วิธีการและรูปแบบ จะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากระบวนการคิดและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเท่าที่ควร
3. ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้และเวลาในการทำวิจัย
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนมีน้อย และผลงานวิจัยที่มีอยู่ก็ไม่ได้เจาะลึกถึงตัวผู้สอนและนักเรียนอย่างแท้จริง
5. การจัดการเรียนการสอน การกำหนดเนื้อหา หลักสูตรต่าง ๆ ขาดการใช้ข้อมูลจากการวิจัย ส่วนมากใช้การลอกเลียนจากต่างประเทศ

วิชา โจวตี (2543 : 8-11) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งเพราะครูสามารถใช้ข้อมูลหรือนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นพบในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามผลที่ต้องการ ซึ่งการนำไปใช้ดังกล่าวจะทำให้การวิจัยในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ความสำคัญของการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้มีดังนี้

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถใช้นวัตกรรม วิธีการ เทคนิคการสอนหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่มีคุณภาพผ่านกระบวนการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน
2. ทำให้ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถนำข้อมูลที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัยมาใช้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมจนบรรลุศักยภาพสูงสุด เนื่องจากครูสามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนแต่ละคน
4. ทำให้ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่ใช้ปรับปรุงพัฒนางานบริหาร และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ครูใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ทำให้มีข้อมูลในการปรับปรุงหรือตัดแปลงงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีระบบ

7. ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กร จุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน
2. เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน
4. เพื่อใช้ประเมินผลและพัฒนาการปฏิบัติงานครูหรือหน่วยงาน

แนวทางการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ดังนี้

1. นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

1.1 ผู้บริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่

1.1.1 ใช้ในการวางแผน/กำหนดนโยบายการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตร

1.1.2 ใช้ปรับปรุง/ตัดแปลงงานให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างเป็นระบบ เช่น

การดำเนินโครงการต่าง ๆ ด้านวิชาการ การผลิตเอกสารวิชาการ

1.2 ครูผู้สอนนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งได้แก่

1.2.1 ใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง เช่น การใช้เทคนิคการสอน

ซ่อมเสริมแบบต่างๆ ที่ครูกัดคั้นขึ้นมาสอนซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนช้าไม่ทันเพื่อนๆ

1.2.2 ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน เช่น การใช้นิทานพื้นบ้าน

เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

1.2.3 ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เช่น ครูสอนแบบหน่วยการเรียน โดยการ

บูรณาการสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาต่างๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด

2. นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อครูได้ข้อค้นพบความรู้

ใหม่ๆ จากการวิจัยแล้วควรมีการเผยแพร่ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 เผยแพร่เพื่อให้บุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงกันว่า

2.2 เผยแพร่แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดแนวทางในการศึกษาค้นหาความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งและมีประโยชน์ต่อไป

3. นำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ

การวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนแล้วยังเป็นการพัฒนาวิชาชีพของครูอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อครูทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เป็นการเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการของตนเองทำให้ครูมีนวัตกรรม สื่อและวิธีการสอนที่มีคุณภาพซึ่งทำให้เกิดมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพอันสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของ
คุรุสภา พ.ศ. 2537 อีกประการหนึ่งครูยังสามารถนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็น
ผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์การขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นของสำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการครูได้อีกด้วยโดยงานนั้นควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ผลงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่

3.2 ผลงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด

3.3 ผลงานมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4 ผลงานมีรูปแบบการเขียนรายงานที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

4. การส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้

4.1 ครู

4.1.1 จัดทำสรุปผลการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ๆ เผยแพร่แก่บุคคล หรือ
หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.2 ครูควรนำวิธีการ/นวัตกรรมที่ค้นพบ จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา
การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

4.1.3 ครูแลกเปลี่ยนงานวิจัยของตนกับผู้อื่น เช่น การนำเสนอผลการวิจัย
ในที่ประชุม การเข้าร่วมสัมมนาและการเผยแพร่เอกสาร

4.2 ผู้บริหาร

4.2.1 กระตุ้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน

4.2.2 ส่งเสริมให้ครูค้นหาความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
เช่น การศึกษาเอกสารทางวิชาการ การสนทนากับผู้รู้ ฯลฯ

4.2.3 จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

4.2.4 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู

4.2.5 นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 66) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
มีดังนี้

1. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนได้ตรงสภาพจริงเป็นรายคนและ
รายกลุ่ม

2. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน
ได้ตรงจุดอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และ
มีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา และจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน
6. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ ของแต่ละบุคคล
7. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปปรับเปลี่ยนบทบาทของตน เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ
8. ผลการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้โครงงาน ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเริ่มเป็นนักวิจัยตั้งแต่ในวัยเรียน
9. ผลการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูพัฒนาส่วนของตนเองได้อย่างเป็นระบบ
10. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพนำเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
11. ผู้สอนสามารถนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่มีไปใช้ ในกระบวนการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งสามารถสรุปรายงานการสร้าง การใช้ และผลการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ
12. ผู้สอนสามารถรวบรวมผลการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละเรื่อง เก็บไว้ในแฟ้มพัฒนางาน (Teacher Port Folio) เพื่อประโยชน์ในการรับการประเมินจากผู้ประเมินภายใน ภายนอกรวมทั้งการประเมินเพื่อความก้าวหน้าสู่ครูมืออาชีพในอนาคต
13. การดำเนินการวิจัยของครูผู้สอนจะทำให้ผู้สอนได้รับความรู้ ทักษะ ในการวิจัย สามารถเป็นผู้วิจัยและพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ
14. ผลการวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพและประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน พิมพ์เผยแพร่จะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาชีพทางการศึกษา
15. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จะทำให้ผู้สอนมีประสบการณ์ในการวิจัยและร่วมพัฒนาทางวิชาชีพของครูผู้สอน ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 21) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีแนวทางดังนี้

1. ผู้บริหาร นำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น นำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการเรียนการสอน และการดำเนินงานโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับผลการวิจัย นำไปใช้ในการวางแผนดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การจัดทำตำราเอกสารทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตามผลการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ครูผู้วิจัย นำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอน โดยตรงหรือนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น

3. หน่วยงานหรือบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ดังนี้

3.1 นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือการพัฒนาหลักสูตร

3.2 นำไปใช้แก้ปัญหาหรือนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการที่เป็นความรู้ใหม่

3.3 นำไปอ้างอิงหรือนำไปสอนนักเรียนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 41-43) กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ได้หลายลักษณะ คือ

1. การแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพและเป็นไปตามธรรมชาติ ผู้เรียนในแต่ละห้องเรียนหรือชั้นเรียนหรือรายคนต่างก็มีปัญหา มีศักยภาพในการเรียนรู้แตกต่างกัน มีความถนัด มีความสามารถและมีธรรมชาติของตนเองแตกต่างกันไปด้วย การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย การแก้ปัญหา หรือการพัฒนา หรือการปรับพฤติกรรมผู้เรียนมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ และงานวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายที่ครูทำขึ้น ก็จะช่วยให้ครูมีนวัตกรรมที่จะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้น

2. การสร้างองค์ความรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาหรือการแก้ปัญหของผู้เรียน หากครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีระบบจะทำให้ได้ผลงานที่มีความหนักแน่น สามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้ เช่น ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาคำอ่านสะกดคำด้วยนวัตกรรมต่างๆ หากครูทำอย่างต่อเนื่อง ใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาแต่ละครั้งแตกต่างกันออกไป เช่น ใช้แบบฝึก หรือบทเรียนโปรแกรม หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือการให้ผู้เรียนสร้างบัตรคำการอ่านมาฝึกให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำ ก็จะทำให้ครูได้ชุดของนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะการอ่านมาฝึกให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำของผู้เรียน ทำให้มีองค์ความรู้ที่จะช่วยกันทำหนังสือเล่มเล็ก หรือหนังสือเสริมการอ่านมาฝึกให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำของผู้เรียน ทำให้ครูมีองค์ความรู้ที่จะใช้สอนผู้เรียนหรือแก้ปัญหของผู้เรียนหรือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านสะกดคำได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายคนและมีนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการสอนการพัฒนาหรือการแก้ปัญหของผู้เรียน เป็นองค์ความรู้ที่ครูสร้างขึ้นจากพื้นฐานของผู้เรียนของตนเอง ซึ่งครูก็สามารถพัฒนาชุดนวัตกรรมนี้ให้มีคุณภาพต่อไปได้ และ บทเรียนจากการสร้างองค์ความรู้ที่ใช้สอนเรื่องคำอ่านสะกดคำนี้ยังช่วยให้ครูได้แนวทางในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยสามารถนำบทเรียนและประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วงต้น ๆ นี้ ไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ของครูต่อไปได้ ครูก็จะเป็นผู้สร้างองค์ความรู้และใช้องค์ความรู้ที่ตนเองสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสอน การพัฒนา การแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนของตนเอง เป็นผู้ผลิตความรู้ไม่ใช่ผู้ใช้ความรู้ของผู้อื่นมาสอนผู้เรียนของตนเองเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนโพธิ์ตากวิทยาคม ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การพัฒนาครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนไปสู่ความเป็นครูนักวิชาการและครูมืออาชีพ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ครูต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ทำให้ครูมีความจำเป็นต้องทำงานของตนเองให้มีระบบ เช่น ต้องพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดีมากที่สุด คือ มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของชุมชนมากที่สุด หรือสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด จากการที่ครูต้องจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณได้ ทำให้ครูต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองในการสร้างความรู้ หรือการพัฒนาประสบการณ์ของตนเองมาเป็นวิธีการในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบ ซึ่งวิธีการที่ครูควรจะต้องนำมาใช้คือการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

4. การพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ทำให้ครูจำเป็นต้องใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน เพราะครูต้องพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน ทั้งในแง่ของการเรียนรู้ตามหลักสูตรและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมในแง่ของการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม คือ การเป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข และภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะในการดำรงชีวิตบางประการ เช่น ทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และที่สำคัญ คือ การมีทักษะในการพึ่งพาตนเอง ทักษะในการเป็นผู้ผลิตงานมากกว่าการเป็นผู้บริโภคงาน รวมทั้งมีทักษะในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนางานด้วย

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้สามารถที่จะพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการต่าง ๆ ให้เกิดความชัดเจนและสามารถที่จะแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ต่อไป

2.2.8 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานครูอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว แต่ในความเป็นจริงนั้น ครูคิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องที่ยากยิ่งในการทำ จึงเป็นปัญหาตลอดมา ซึ่งเรื่องนี้นักการศึกษา นักวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนนำเสนอไว้ ดังนี้

โกวิท ประมวลพลญ์ (2526 : 17-19) กล่าวถึงปัญหาในการทำวิจัยไว้ดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกปัญหาในการทำวิจัย โดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนมากจะเลือกปัญหาโดยคำนึงถึงความสนใจของตนเองเท่านั้น
2. การวิจัยส่วนมากไม่สามารถควบคุมตัวแปรได้ ผลการวิจัยจึงอาจจะมีผลของตัวแปรแทรกซ้อนทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสำคัญ

4. การเก็บข้อมูลนิยมใช้เฉพาะแบบสอบถาม ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

5. การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาเดียว ไม่มีการติดตามศึกษาเป็นระยะต่อเนื่องพอสมควร ซึ่งจะเป็นการจำกัดตัวแปรด้านเวลาและอาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่น่าเชื่อถือ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลยังไม่ลึกซึ้ง และบางครั้งผู้วิจัยไม่ระหนักถึงรูปแบบของการวิจัยจึงใช้สถิติวิเคราะห์ผิด ๆ

7. การเขียนรายงานการวิจัยยังไม่สามารถสื่อความได้ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นภาษาสถิติ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 : 57-64) ได้จัดสัมมนาศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศในโครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และสรุปปัญหาคำเนินโครงการในหน่วยงานของจังหวัด ไว้ดังนี้

1. ปัญหาการเลือกเรื่องที่จะทำการวิจัย ซึ่งมีปัญหาดังนี้

1.1 ผู้วิจัยในระดับจังหวัดไม่สามารถทำวิจัยในรูปแบบที่ต้องการได้อย่างอิสระ เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดให้ทำวิจัยเชิงทดลองเท่านั้น

1.2 การเลือกปัญหาในการนำมาทำวิจัยยังวิเคราะห์ไม่ชัดเจน

1.3 เรื่องที่จะนำมาทำวิจัยไม่สอดคล้องกับสถานการณ์

1.4 เรื่องที่ทำวิจัยมักซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นเนื่องจากขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัย

1.5 ผู้วิจัยมักทำการในเรื่องที่ตนถนัด และสนใจมากกว่าที่จะทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน

1.6 ผู้ร่วมงานมักไม่ให้ความร่วมมือในการเลือกเรื่องที่จะทำวิจัย ทำให้ไม่ได้หัวข้อเรื่องที่เป็นปัญหาจริง ๆ

2. ปัญหาการเขียนโครงการ

2.1 ในระดับจังหวัดขาดแคลนข้อมูลและเอกสารที่ใช้สำหรับอ้างอิง ในการเขียนโครงการวิจัย

2.2 ขาดความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย

2.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่มีตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโครงการวิจัย

3. ปัญหาในการวางรูปแบบการวิจัย

3.1 ขาดที่ปรึกษาเนื่องจากในหน่วยงานไม่มีผู้มีความรู้ทางวิจัย

3.2 ผู้วิจัยขาดความรู้ในการวางรูปแบบการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาในการเลือกสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 4.1 ผู้วิจัยขาดความรู้และไม่มั่นใจในการใช้สถิติให้ถูกต้องและเหมาะสม
 - 4.2 ขาดที่ปรึกษาทางสถิติ
5. ปัญหาในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 5.1 ในระดับจังหวัดขาดเครื่องมือคิดคำนวณที่มีประสิทธิภาพ
 - 5.2 ขาดกำลังคนและมีเวลาค่อนข้างจำกัด
 - 5.3 ขาดความรู้ในการคิดคำนวณและการใช้เครื่องมือคิดคำนวณ
6. ปัญหาในการเขียนรายงานการวิจัย
 - 6.1 แหล่งค้นคว้าด้านวิชาการในท้องถิ่นมีน้อยทำให้ขาดเอกสารในการอ้างอิง

ในการเขียนรายงาน

- 6.2 บุคลากร ผู้ช่วยและเวลาในการเขียนรายงานการวิจัยมีจำกัด
- 6.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่กำหนดมาตรฐานการเขียนรายงานการวิจัยที่ชัดเจนขึ้นมาให้

6.4 ขาดความถนัดและประสบการณ์ในการเขียนรายงานการวิจัย

7. ปัญหาการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1 ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจการวิจัย

7.2 ผู้เกี่ยวข้องระดับต่าง ๆ ในหน่วยงานยังขาดความรู้ความเข้าใจและความสนใจ

ในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.3 ขาดงบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

7.4 ไม่มีโครงการรองรับในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.5 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่แน่ใจทำให้นำผลการวิจัยไปใช้ผิด ๆ

7.6 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่มีความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปใช้

8. ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของบุคลากรที่ดำเนินการวิจัย

8.1 บุคลากรในระดับโรงเรียนมีความรู้ด้านการวิจัยน้อย เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมหรือฝึกทักษะทางการวิจัย

8.2 จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยในระดับโรงเรียนมีน้อย

8.3 ขาดผู้รู้ที่สามารถให้คำปรึกษาในการทำวิจัยแก่ผู้วิจัย

8.4 บุคลากรในระดับโรงเรียนและระดับจังหวัดต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน

8.5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัยบางขั้นตอน ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการวิจัยจึงทำให้การวิจัยไม่ดำเนินไปตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ปัญหาด้านงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

9.1 การจัดสรรงบประมาณล่าช้าไม่ทันการณ์

9.2 มีปัญหาการใช้เงินงบประมาณ เนื่องจากช่วงปีงบประมาณกับช่วงปีการศึกษาคาบเกี่ยวกันทำให้ไม่สามารถใช้เงินงบประมาณได้ในช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการวิจัยบางขั้นตอน

9.3 งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ

9.4 การเบิกจ่ายงบประมาณกระทำได้อำบาก

10. ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น

10.1 ขาดบุคลากรช่วยทำงานวิจัย โดยเฉพาะด้านธุรการทำให้ไม่สะดวกและได้ผลงานล่าช้า

10.2 มีโครงการอื่นแทรกซ้อนทำให้การดำเนินการวิจัยล่าช้า

10.3 ขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง

10.4 ขาดวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์การพิมพ์ เป็นต้น

10.5 บุคลากรอื่น ๆ ไม่สนใจงานวิจัย

10.6 ผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยตอบไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง กรมวิชาการ (2530 : 102-125) ได้จัดประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษาและได้สรุปถึงปัญหาในการทำวิจัย ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ

2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนไม่ได้แพร่หลายไปถึงโรงเรียน

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้

5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน

6. นักวิจัยระดับโรงเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้เป็นระบบได้

7. นักวิจัยไม่ได้ชี้แจงนำส่วนสำคัญของงานวิจัยที่จะนำไปแก้ปัญหาภายในชั้นเรียน

8. ผู้บริหารไม่เข้าใจวิธีแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานวิจัย

9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหา

โดยวิธีการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3-9) กล่าวว่า ปัญหาในการทำวิจัยมีสาเหตุดังนี้

1. ขาดความสนใจในเรื่องแนวคิดและการแสวงหาความรู้ใหม่
2. ขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณและทุนรอน
3. ขาดความรู้ความตั้งใจเรื่องกระบวนการทำวิจัย
4. คนที่ทำวิจัยไม่ใช่ทำเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ทำเพื่อหวังผลในการเลื่อนตำแหน่ง

เท่านั้น

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 6) กล่าวว่า นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการที่จะให้ครูรู้จักการแสวงหาข้อมูลที่เชื่อถือได้ และเป็นระบบด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูแต่สภาพการปฏิบัติกลับส่งผลตรงข้าม กล่าวคือ ครูที่ต้องการเลื่อนตำแหน่งต่างพยายามหาทางที่จะทำรายงานออกมาเพื่อให้ตนเองได้รับตำแหน่งโดยไม่ได้มุ่งที่จะนำผลงานดังกล่าวกลับไปสู่ชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูจึงทิ้งนักเรียน เกิดการแสวงหาตำแหน่ง

สุวัฒนา สุวรรณเชตนิคม (2540 : 34) กล่าวว่า ปัจจุบันครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอันมาก แต่ปัญหาในการวิจัยของครูพอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องการไม่มีเวลา เพราะครูให้เวลากับงานสอนเป็นสำคัญจึงไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการทำวิจัย ฉะนั้นครูจึงต้องบริหารเวลาให้ดีและต้องทำงานอย่างเป็นระบบใช้เวลาว่าง เช่น ช่วงปิดภาคเรียนครูต้องวิเคราะห์ วางแผน เตรียมอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อมเมื่อเปิดภาคเรียนครูจะได้เริ่มทำตามแผนการวิจัยตลอดภาคเรียน แล้วใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนอีก 2-3 สัปดาห์เป็นอย่างน้อยสำหรับวิเคราะห์ สรุปผลและผลิตงาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะในเรื่องสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ปัญหาเรื่องการผลิต และรายงานผลการวิจัยที่ต้องการผู้ช่วยผลิตตัวรายงานทั้งหลาย จากการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน สรุปปัญหาและอุปสรรคมี 3 ด้าน คือ ด้านผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้อง ด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัยและด้านวัสดุอุปกรณ์

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 234-235) กล่าวว่า งานวิจัยที่ครูได้ดำเนินการด้วยตนเองจะยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการถ้ายังไม่ได้ผ่านขั้นตอนของการสะท้อนความคิด (Reflexive Account) ซึ่งเป็นการคิดตรึกตรองทบทวนในสิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้วิจัยได้ดำเนินการตั้งแต่เริ่มกำหนดปัญหาวิจัย ถ้างานวิจัยนั้นมีการทดลองปฏิบัติตามรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแล้วขั้นตอนของการสะท้อนความคิดยังมีความสำคัญมากขึ้นไม่ว่าการทดลองปฏิบัติจะได้ผลดีหรือไม่ก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีที่มีการทดลองปฏิบัติได้ผลดี ครูควรได้คิดทบทวนอีกครั้งว่าผลดีที่ได้รับเป็นไปตามเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมเช่นไร สภาพแวดล้อมดังกล่าวจะจำกัดการนำผลการทดลองไปใช้ในสถานการณ์อื่นเวลาอื่น แม้สำหรับนักเรียนชั้นเดียวกันหรือไม่เพียงใด

กรณีที่การทดลองปฏิบัติไม่ได้ผลดี ครูผู้วิจัย ไม่ควรหยุดเพียงแค่นั้นควรได้พิจารณา ทบทวนว่าเป็นเพราะเหตุใด มีจุดอ่อนหรือข้อจำกัดอะไรและสมควรวางแผนปฏิบัติใหม่ (Re-Planning) หรือไม่อย่างไร

การใช้ประโยชน์จากการวิจัยของผู้อื่น

การเลือกและการใช้ผลงานวิจัยของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นผลงานของครูหรือนักวิชาการก็ตาม มีข้อควรคำนึงถึงบางประการ ดังนี้

วิธีการวิจัยและผลการวิจัยในรายงานมีความน่าเชื่อถือเพียงใด ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่พิจารณาได้ยากแต่อาจพิจารณาได้บ้างจากวิธีการนำเสนอในรายงานการวิจัยว่าผู้วิจัยย้ำประเด็นในเชิงคุณภาพของการวิจัย เช่น เครื่องมือวัดไว้อย่างไร ครูไม่ควรให้ความสำคัญมากเกินไปในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลทางสถิติเพียงอย่างเดียว เพราะบางครั้งอาจมีความคลาดเคลื่อนที่ไม่ได้ระบุไว้หรือผู้วิจัยอาจเลือกนำเสนอเฉพาะในส่วนที่คิดว่าดีเท่านั้น

ถ้านำผลการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขใด เพราะการวิจัยในชั้นเรียนมีความเฉพาะเจาะจงในเชิงบริบท (Context Specific) มาก ดังกล่าวไว้ตั้งแต่ต้นการนำผลการวิจัยมาใช้อ่านจะต้องมีการปรับเงื่อนไขให้สอดคล้องหรือมาทดลองซ้ำอีก

ถ้าจะนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนต่อไป ควรพิจารณาทั้งในด้านการปรับในเชิงวิธีการวิจัยและในด้านบริบทของการวิจัย เพื่อจะได้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประโยชน์ต่อครูอย่างแท้จริง

ในการใช้ประโยชน์งานวิจัยในชั้นเรียน ทั้งจากงานวิจัยของตนเองและของผู้อื่น ครูควรคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้โดยเฉพาะที่อาจจะเป็นข้อจำกัดสำหรับครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความทุ่มเทจากครูเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อครูดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นแล้วจึงควรมีการเผยแพร่ผลงานนั้นให้ผู้อื่นได้รับรู้ ได้ใช้ประโยชน์ อีกทั้งครูควรได้มีโอกาสร่วมรับรู้และใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 16) กล่าวว่า แม้การวิจัยปฏิบัติการจะมีประโยชน์มากมาย แต่โดยธรรมชาติและหลักการของการวิจัยปฏิบัติการก็ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดของการวิจัยแบบนี้หลายประการเช่นกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการวิจัยส่งผลกระทบต่อขอบเขตและขนาดของงานวิจัย การวิจัยแบบนี้มักจะมีขนาดเล็กซึ่งทำให้มีผลต่อความเป็นตัวแทนของข้อค้นพบ จึงก่อให้เกิดข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิงผลการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. งานวิจัยทั่วไปไม่ยอมให้มีตัวแปรภายนอกส่งผลกระทบต่อผล โดยมีการออกแบบการวิจัยให้สามารถควบคุมตัวแปรภายนอกได้ และก็สามารถดำเนินการจัดกระทำได้ เนื่องจากงานวิจัยแบบนั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน แต่สำหรับงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มักมีปัญหาในประเด็นนี้ เนื่องจากสภาพการณ์ที่เกิดในชั้นเรียนจะปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ ข้อค้นพบที่ได้รับบางครั้งไม่สามารถยืนยันได้หนักแน่นว่าเนื่องมาจากปัจจัยใด แต่ทราบได้ที่ปัญหาในชั้นเรียนหมดไป ก็ถือว่าการวิจัยครั้งนั้นประสบความสำเร็จ

3. ธรรมชาติของงานวิจัยถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขที่มีเรื่องของคุณธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการทำงาน ทำให้การทดลองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอาจทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากสิ่งที่ทดลองก็ยังไม่ได้มีการตรวจสอบยืนยันในผลที่จะเกิดขึ้น ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใด

4. มีการวิพากษ์กันมากเกี่ยวกับเจ้าของผลงานวิจัย และมีการหวั่นเกรงกันว่าจะมีการแย่งผลงานวิจัย เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้วิจัยภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยไม่ว่าจะเป็นครุภัณฑ์วิจัยหรือนักวิชาการต้องทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนและตกลงในเรื่องนี้ให้เข้าใจตรงกัน

5. กระบวนการวิจัยปฏิบัติการไม่ได้แยกหรือออกมาจากการวิจัย เนื่องจากผู้วิจัยต้องเกี่ยวข้องในการทำงานของตนเองและผู้อื่นตลอดเวลา การวิจัยปฏิบัติการจึงเป็นการเพิ่มภาระงานของครูมากขึ้นจากการทำงานปกติ โดยเฉพาะในช่วงแรกของการวิจัย ที่ครุภัณฑ์วิจัยต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางการแก้ไข เพื่อให้การทำวิจัยไม่เป็นภาระสำหรับครูมากเกินไป ต้องมีการทำการออกแบบการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนให้มากที่สุด

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะมีปัญหามาจากการขาดปัจจัยในชั้นเรียนและจากตัวผู้วิจัยที่ขาดพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ครูผู้วิจัยไม่มีเวลาเพียงพอและไม่เข้าใจความมุ่งหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหางบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือหรือไม่ได้เห็นความสำคัญของการวิจัยจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภวัฒน์ เวชประดิษฐ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการทำวิจัยในโครงการวิจัยและพัฒนาคุณภาพก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา” โดยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นศึกษานิเทศก์จังหวัดทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้กำหนดหัวข้อวิจัยเป็นคณะศึกษานิเทศก์จังหวัด กำหนดหัวข้อวิจัยจากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับจังหวัด การวิจัยส่วนมากเป็นโครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสอนของครู แหล่งที่ใช้ค้นคว้าเอกสารทางการวิจัย คือห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสร้างขึ้นเองทั้งหมด ของผู้อื่น มาดัดแปลงงานวิจัยที่เสร็จแล้วจะพิมพ์เป็นรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์และฉบับย่อ ส่งให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในสังกัด ผลการวิจัยส่วนใหญ่นำไปใช้พัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนและมีผล คือ ครูมีพฤติกรรมการสอนดีขึ้น

2. ข้อมูลด้านปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย แสดงว่าด้านการบริหารงานวิจัยวิธีดำเนินการวิจัย การเผยแพร่งานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้มีปัญหาไม่น้อยมาก ส่วนด้านเนื้อหาของการทำวิจัยและการติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นปัญหาปานกลาง

พิรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 10” ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการแก้ปัญหาในชั้นเรียนด้วยวิธีการทำวิจัยร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนและให้ความสำคัญแก่การวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการวิจัยที่นิยมใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ แหล่งวิทยาการที่ใช้ศึกษา คือ ตำรา เอกสาร วารสาร ผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย คือ เพื่อนครู เครื่องมือที่ใช้มาก คือ แบบสังเกตและบันทึกที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเอง ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียน ค่าสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ครูผู้ทำวิจัยส่วนใหญ่บันทึกผลการวิจัยเอง งบประมาณที่ใช้ คือ งบประมาณส่วนตัว ช่วงเวลาที่ใช้ทำวิจัย คือ เวลาที่ว่างจากการสอน ผลการวิจัยที่ได้นำไปใช้ แก้ปัญหาและสามารถใช้แก้ปัญหาได้ในระดับพอใช้ ผลการวิจัยมีการเผยแพร่เป็นส่วนน้อย ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านงบประมาณและเวลาในการทำวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก ครูมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในระดับมาก โดยต้องการให้มีแหล่งความรู้ในระดับอำเภอที่รวบรวมเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในระดับมากที่สุด ครูผู้สอนและครูวิชาการโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัย ครูส่วนมากต้องการให้จัดสรรงบประมาณให้แก่ครูโดยตรงไม่ควรผ่านโรงเรียน

ทศพล ธีระพร (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการบริการสนับสนุนทางวิชาการสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนของครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามกับครูมัธยมศึกษาที่ทำการสอนวิชาเกษตร เขตการศึกษา 1 พบว่า ในด้านความรู้

ความเข้าใจเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมแล้ว ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้หรือมีความรู้เล็กน้อยและมีความต้องการ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 6 รายการ คือ การกำหนดหัวข้อที่จะทำการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการวิจัย การตั้งสมมติฐานการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้สถิติต่าง ๆ ในการวิจัยอย่างมีความหมายและพบว่าประเด็นปัญหาที่ครูเกษตรคิดว่าน่าจะทำการวิจัยในชั้นเรียน 5 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน อาชีพเกษตร ปรัชญาการศึกษาเกษตรกับการเรียนการสอนวิชาเกษตร ครูเกษตรกับการแนะนำ การสร้างและทดลองสื่อการสอนวิชาเกษตร การสร้างและทดลองใช้เครื่องมือวัดชนิดต่าง ๆ เช่น แบบวัดความรู้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการประเมินผลวิชาเกษตร

วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร” พบว่า

1. เหตุจูงใจในการทำวิจัยของกลุ่มครูมัธยมศึกษาที่ทำการวิจัย ได้แก่ ประสบปัญหาในการทำงานที่โรงเรียนและต้องการข้อมูลที่เชื่อถือได้เพื่อนำมาพัฒนางานที่ปฏิบัติ และได้รับการแต่งตั้งมอบหมายหรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้ทำการวิจัย สาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูมัศึกษากลุ่มที่ไม่ทำการวิจัย ได้แก่ การไม่มีเวลา ไม่มีความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย

2. การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาในปีการศึกษา 2531 และ 2532 ปรากฏว่ามีจำนวนโครงการวิจัย 42 โครงการ

2.1 ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัยที่ครูมีความต้องการมาก ได้แก่ ที่ปรึกษาในการทำวิจัย เวลาในการทำวิจัย และแหล่งค้นคว้าข้อมูล

2.2 การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาทั้ง 42 โครงการ พบว่าทำสำเร็จ 15 โครงการ อยู่ระหว่างการดำเนินการ 19 โครงการและล้มเลิก 8 โครงการ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการวิจัยดำเนินไปได้สำเร็จ ได้แก่ การที่บุคลากรในคณะผู้วิจัยหรือผู้ช่วยที่มีความรู้ด้านการวิจัย ผู้บริหาร สนับสนุนติดตามงานได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องและการมีเวลาในการทำวิจัย

2.3 ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จมีลักษณะของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบย่อโดยเน้นเฉพาะผลการวิจัยจะมีรายงานที่มีลักษณะสมบูรณ์เพียง 3 เรื่อง

2.4 การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียน โดยการนำเสนอต่อผู้บริหารและแจกครูในโรงเรียนและผู้บริหารได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับในโรงเรียน

พันธณี วิหคโต (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา” พบว่า

1. สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความต้องการที่จะปรับปรุงการจัดการเรียนทุกหมวดวิชา และสภาพปัจจุบันครูทำการสอนโดยใช้

เอกสารฉบับนี้เผยแพร่โดยมูลนิธิส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแห่งราชบัณฑิตยสถาน ไม่สามารถนำเนื้อหาไปใช้เชิงพาณิชย์ การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการสอนในระดับ “ปานกลาง” สาเหตุที่ไม่สามารถสอนได้ตรงตามแผนเนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากในแต่ละห้องทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ เวลา และแบบประเมินผล ไม่เป็นไปตามที่กำหนด แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแผนการสอน ก็คือ ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุดเป็นการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มให้นักเรียนทำร่วมกัน ด้านสื่อและการประเมินผลควรใช้หลาย ๆ รูปแบบ สื่อที่ใช้ต้องมีคุณภาพเร้าความสนใจของนักเรียนได้และง่ายต่อความเข้าใจของนักเรียน และควรใช้การประเมินผลเป็นกลุ่มแทนรายบุคคลเพื่อลดเวลา นอกจากนี้จำนวนนักเรียนแต่ละห้องไม่ควรเกิน 35 คน และให้มีการพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนด้านผลการเรียนของนักเรียนยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ สาเหตุเพราะตัวนักเรียนเอง รองลงไปคือผู้ปกครองและครูผู้สอน วิธีการที่จะช่วยยกระดับผลการเรียนของนักเรียน ก็คือ ต้องมีการสอนซ่อมเสริมและสอนพิเศษให้แก่นักเรียนโดยการสอนที่ครูเห็นว่าให้ผลดีต่อผลการเรียนของนักเรียนคือ การอภิปรายการเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนแบบศูนย์การเรียนการค้นคว้า การใช้วีดีโอประกอบการทดลอง

2. สภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยน้อยหรือไม่รู้เลยและส่วนใหญ่ได้รับความรู้มาจากการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและมีความยินดีที่จะเข้ารับการอบรมโดยมีเงื่อนไขว่าจะกลับไปทำวิจัย คือ เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ และการสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน ปัจจุบันได้มีการทำผลการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับน้อยมากหรือไม่มีเลย สาเหตุเพราะยังไม่ได้รับการอบรม ไม่มีความรู้พอ ยังไม่เข้าใจและไม่รู้ขั้นตอนกระบวนการที่ถูกต้อง ไม่มั่นใจในการเก็บข้อมูล ส่วนผู้ที่เคยนำผลการวิจัยไปใช้แล้วนั้นนวัตกรรมที่นำไปใช้ได้แก่ เทคนิควิธีสอน การผลิตและการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ

เกียรติศักดิ์ วิสูตรรุจิรา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบความต้องการงานวิจัยทางการศึกษาระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีความต้องการวิจัยทางการศึกษาโดยเฉลี่ยระดับ “มาก” ในทุกด้านและความต้องการงานวิจัยด้านวิชาการ ด้านบุคคล และด้านกิจการนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความต้องการงานวิจัยด้านธุรการ การเงิน และอาคารสถานที่ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีแนวทางดำเนินการให้ได้มาซึ่งงานวิจัยที่ต้องการ ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านกิจการนักเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในทำนองเดียวกัน ยกเว้นในด้านธุรการ การเงิน และอาคารสถานที่ ผู้บริหาร โรงเรียน 2 ประเภท มีวิธีการไม่ตรงกับปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เส้นทางพัฒนาครุฑนักวิจัย : การวิจัยรายกรณีครูดีเด่นระดับประถมศึกษา” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเส้นทางในการพัฒนาครุฑนักวิจัยจากวิธีการวิจัยรายกรณีครูดีเด่นระดับประถมศึกษาท่านหนึ่งด้วยวิธีการศึกษาคอบคลุมการศึกษา อัตชีวประวัติ การวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

เส้นทางพัฒนาครูสู่การเป็นครุฑนักวิจัยของกรณีศึกษาเริ่มจาก คุณลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนชอบใฝ่หาความรู้ ช่างคิด ชอบอ่าน ชอบเขียนและรักธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวพัฒนามาด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในลักษณะของการสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสังสมประสบการณ์ชีวิตและการทำงานอย่างบูรณาการในหน้าที่ ครูที่รักเด็กและปรารถนาจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาสู่การเป็นครุฑนักวิจัยที่ใช้รูปแบบของการวิจัยที่เป็นการวิเคราะห์เอกสาร หลักสูตร ศึกษาเป็นรายกรณีวิจัยพัฒนา ส่วนปัญหาของการวิจัยมาจากปัญหาของนักเรียนโดยครูมองเห็นโอกาสของการเรียนรู้คำ มโนทัศน์เริ่มต้นที่สำคัญ การวิเคราะห์ปัญหาซึ่งมีขอบเขตจากการสังเกตนักเรียนแต่ละคนในวงกว้าง ไปสู่แนวคิดของการช่วยเหลือเด็กรายบุคคล วัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคตด้วยวิธีสอนอย่างหลากหลายและในลักษณะบูรณาการเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ประโยชน์จากการวิจัย คือ การพัฒนานักเรียน พัฒนางานเองให้สามารถพัฒนาการสอนนักเรียนให้ถูกต้องและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้นและผลกระทบสู่การพัฒนาเพื่อครู

ประภัสสร วงษ์ดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา : การศึกษาเชิงสำรวจและรายกรณี” ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการวิจัยของครุฑนักวิจัยเริ่มจากปัญหาการเรียนการสอน และขาดความพร้อมของนักเรียน ครุฑนักวิจัยจะเลือกปัญหาวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ในการทำการสอนต้องเป็นเรื่องที่ตนเองถนัด โดยหัวข้อข้อมูลที่ศึกษาเป็นเรื่องการพัฒนาวิธีการสอน สื่อการสอนและการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เครื่องมือในการวิจัยครูสร้างขึ้นเองโดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนในชั้นเรียนของตนเองและการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย

2. ครูได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านพัฒนาวิธีสอนและสื่อเพื่อพัฒนานักเรียนและการพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

ประภารัต มีเหลือ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสมรรถภาพของครุฑนักวิจัย” ด้วยการใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครุฑนักวิจัยที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 348 คน เกี่ยวกับสมรรถภาพที่จำเป็นของครุฑนักวิจัย และองค์ประกอบของสมรรถภาพครุฑนักวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. รายการสมรรถภาพครูนักวิจัยที่สำคัญ และจำเป็นมากที่สุดในการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ 10 รายการแรก คือ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง มีความซื่อสัตย์และซื่อตรงในทางวิชาการ เป็นนักอ่าน มีความละเอียดรอบคอบ ทำงานเป็นระบบ มีใจกว้างรับฟังและเคารพความคิดเห็นทาง วิชาการของผู้อื่น ศึกษาเอกสาร ตำราและสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครูอยู่เสมอ มีความคิดอิสระ ริเริ่มสร้างสรรค์และมีศรัทธาต่อการวิจัย

2. องค์ประกอบของสมรรถภาพการวิจัยที่สำคัญ มี 7 องค์ประกอบ เรียงลำดับคือ ความรู้ ความสามารถในการระเบียบวิธีวิจัยและการดำเนินการวิจัย ด้านทักษะในการพัฒนาการเรียน การสอน ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู ด้านทักษะในการ เก็บรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลข่าวสารและ ด้านความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความรู้

ลัดดา คำพลงาม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “กระบวนการและผลของการ กระทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน” เพื่อศึกษากระบวนการและผลของ การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครูนักวิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารจัดการ ชั้นเรียนและผู้จัดการเรียนการสอน และศึกษาพฤติกรรมของครูที่มีผลต่อการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสนับสนุน ให้ครู นักวิจัยเกิดความคิด ความมั่นใจในการดำเนินงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า การเห็นโอกาสของการเรียนรู้ ความสนใจในการสังเกตและบันทึก ความเอาใจใส่นักเรียนและมีความรับผิดชอบในงานครู

ทั้งนี้กระบวนการและผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนทำให้ครูนักวิจัยมีพฤติกรรมเป็น ผู้ร่วมเรียนรู้กับศิษย์และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นทั้งเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามี ส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้าน ปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียนอันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ตลอดจน การให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนได้ตรงตามความต้องการและความสามารถ

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาในการ ทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีปัญหาในการ ทำงานวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการส่วนใหญ่ ได้รับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปจึงมีความรู้ในเนื้อหาวิชาในศาสตร์ของตน มีความสามารถ วิเคราะห์ปัญหาและเลือกปัญหาที่จะวิจัยได้ ทั้งยังมีประสบการณ์ในการทำงานจึงสามารถฝึกฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตนเองเพิ่มเติมในด้านการหาความรู้เกี่ยวกับการวิจัย การใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าอาจารย์มีปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนต่างประเทศในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องจากวัตถุประสงค์ของแหล่งทุน โดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษาซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในเชิงรูปธรรมต่อองค์กรเอกชนอื่น ๆ ได้ไม่ชัดเจนนัก ประกอบกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศกำลังอยู่ในภาวะผันผวนอย่างหนักส่งผลให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินในเกือบทุกองค์กร การแสวงหาแหล่งทุนจึงเป็นปัญหาสำหรับอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมากขึ้นเรื่อย ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนและคุณภาพของบัณฑิตในที่สุด

ลัสดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการวิจัย

1.1 ด้านการดำเนินการ พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีนโยบายส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พบว่า ครูส่วนมากมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยจากการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและผู้บริหารให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยทำให้กำลังใจ ปัญหาทั่วไปของครูที่มีผลต่อการเรียนการสอนมากเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจปัญหาที่ครูส่วนมากพบเกี่ยวกับตัวนักเรียนในชั้นเรียน คือ นักเรียนไม่สนใจการเรียน ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากพัฒนาการเรียนการสอนโดยการสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่ครูนำมาทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน วิธีการที่ครูใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมาก คือ วิธีการวิจัยเชิงทดลอง และครูแก้ปัญหการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากมาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3 ด้านงบประมาณ พบว่า ครูส่วนมากใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย

1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูล พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการจัดวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยให้แก่ครูและแหล่งข้อมูลที่ครูศึกษาเพื่อการทำวิจัยนั้นส่วนมากศึกษาจากตำราทางวิชาการ เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาและความต้องการ

โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ที่พบว่ามียุทธศาสตร์มาก 2 อันดับแรก คือ เรื่องการดำเนินการวิจัย วัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูล สำหรับการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการดำเนินการวิจัย งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัย

พร้อมพรรณ อุคมศิลป์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา” โดยใช้แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ ศึกษาความคิดเห็นของครู อาจารย์ เกี่ยวกับความต้องการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 2,670 คน แบ่งเป็นครูประถมศึกษา 800 คน ผู้บริหาร 110 คน ครูมัธยมศึกษา 990 ผู้บริหาร 110 คน และอาจารย์ระดับอุดมศึกษา 630 คน ผู้บริหาร 10 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูในระดับประถมศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ในระดับน้อยที่สุด

2. ครูระดับประถมศึกษาต้องการความรู้ทางการศึกษาเพื่อเสริมสมรรถภาพ ในการอ่านงานวิจัยทางการศึกษามากที่สุดในเรื่องความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และครู อาจารย์ทุกระดับต้องการความรู้ทางการวิจัยทางสถิติในระดับมาก

3. ความต้องการด้านการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอำนวยความสะดวกของแหล่งความพร้อมทางการวิจัยอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาต้องการมากที่สุด

4. การเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษาสำหรับครูประถมศึกษาจะเน้นรูปแบบการให้อ่านงานวิจัยที่เป็นภาษาง่าย ๆ และงานวิจัยเชิงประยุกต์หรืองานวิจัยเชิงปฏิบัติ

วีรพล ฉลาดเยี่ยม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู” ผลการวิจัยพบว่า ครูประถมศึกษาจำนวนร้อยละ 15.21 เท่านั้นที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวนร้อยละ 7.60 ทำวิจัยเรื่อง 1 เรื่อง และร้อยละ 6.14 ทำวิจัย 2-5 เรื่อง โรงเรียนประถมศึกษาให้การสนับสนุนการทำวิจัยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ครูประถมศึกษามีความรู้และทักษะในการทำวิจัยอยู่ในระดับ “น้อย” แต่ครูประถมศึกษามีความเห็นว่าคุณลักษณะของนักวิจัยอยู่ในระดับ “มาก”

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษามีอยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ขาดแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัย ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนการวิจัยและขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษางานวิจัย เป็นต้น

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษามีอยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยและแหล่งศึกษาค้นคว้างานวิจัย

มนสิข ลีทธิสมบุรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน” ผลการวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็น ของครู อาจารย์ ในเขต จังหวัดพิษณุโลก คือ

1.1 ระดับความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมเฉลี่ย อยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนความต้องการในการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเปรียบเทียบ ระดับความรู้ความเข้าใจกับระดับความต้องการในการเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มครู อาจารย์ พบว่า โดยรวมเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 เหตุผลสำคัญที่กลุ่มครู อาจารย์ ต้องการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน คือ ศึกษา แนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน พัฒนางานให้มีคุณภาพนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนของ ตนเองได้ เพื่อเกิดความรู้ความเข้าใจและเป็นแนวทางในการวิจัยใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรม ที่ดีขึ้น นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องต่างๆ ได้ การนำความรู้ไปใช้และการเผยแพร่ความรู้รวมทั้ง การนิเทศก์การวิจัย

1.3 ลักษณะที่ควรจะเป็นของหลักสูตรการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการบรรยายให้ความรู้และมีการฝึกปฏิบัติจากสภาพจริงของ ปัญหา เน้นการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบและพัฒนาปัญหาที่เกิดขึ้น ควรเป็น การบรรยาย สาธิต แบ่งกลุ่มย่อย การนำเสนอจริงและมีการปฏิบัติจริง

2. สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้งในและ ต่างประเทศ คือ

2.1 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียนควรมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจ Concept ของการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการจุดประกายความคิดเพื่อการวางแผนกรอบการวิจัยทั้งใน เชิงประมาธและเชิงคุณภาพเพื่อการแก้ปัญหาได้ ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยได้จริงและส่งผลกับผู้เรียน โดยตรงสามารถเขียนแผนปฏิบัติการวิจัยหรือเขียน โครงร่างการวิจัยได้รวมทั้งเขียนรายงานการวิจัย ได้ด้วย

2.2 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียนควรประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ คือ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน จุดประสงค์การวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะสำคัญของการวิจัย ในชั้นเรียน ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนและวิธีดำเนินการ ทำวิจัยในชั้นเรียน อันได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุปัญหา การเลือกรูปแบบการวิจัย เครื่องมือการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียน โครงร่างการวิจัย

2.3 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีกิจกรรมในลักษณะของแบบฝึก การปฏิบัติ มีการอภิปราย ตอบคำถาม ทดสอบย่อย ปฏิบัติจริง การเขียนเค้าโครงการวิจัย การเขียน รายงานการวิจัยและการนำเสนอผลการวิจัย

2.4 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ควรจะทำการวัดและประเมินผลในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจใน Concept ของการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการวิจัยและการเขียน รายงานการวิจัย

2.5 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ การวางแผนการวิจัย (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Action) การสังเกต/เก็บข้อมูลการปฏิบัติ (Observing) การสะท้อน ผล/ข้อสรุปผลการปฏิบัติ (Reflecting) การทบทวนแผนการปฏิบัติ (Revising) และควรเน้นในเรื่อง Diagnosis ก่อนการวางแผน

2.6 เป้าหมายสำคัญของหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน คือ เพื่อให้ผู้ฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอน ในชั้นเรียนและหาวิธีการแก้ปัญหาของตนเองได้ รวมทั้งสามารถเขียนโครงการวิจัยหรือเขียนแบบ ฝึกปฏิบัติการวิจัยได้

3. สภาพและรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อสรุปในประเด็นที่สำคัญ คือ

3.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การดำเนินการอย่างเป็นระบบในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการสะท้อนผลและหาวิธีการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานตามสภาพที่เกิด ในชั้นเรียนของครู

3.2 จุดประสงค์สำคัญเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3.3 ลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นกระบวนการเพื่อการแก้ปัญหา หรือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูเองอย่างเป็นระบบ

3.4 สามารถแบ่งประเภทการวิจัยในชั้นเรียนได้ 2 ประเภท คือ เป็นการวิจัยเพื่อความ เข้าใจและเพื่อการแก้ปัญหา/พัฒนาในชั้นเรียน

3.5 การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญโดยตรงกับครูผู้สอน นักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียน และสถานศึกษา

3.6 กระบวนการของการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญ มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผน การวิจัย (Planning) ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Action) ขั้นที่ 3 การสังเกตการปฏิบัติ (Observing) ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflecting) และขั้นที่ 5 การทบทวนแผน (Revising)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาในการทำ วิจัยในชั้นเรียน ดังที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ทราบแนวทางการวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน และการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้ศึกษาและผู้สนใจ ทำวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในชั้นเรียน ได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา และเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทบริหาร ธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 17 แห่ง จำนวน ครูทั้งสิ้น 821 คน แบ่งเป็น โรงเรียนที่มีขนาดเล็ก 9 แห่ง จำนวนครู 207 คน โรงเรียนขนาดกลาง 4 แห่ง จำนวนครู 138 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 4 แห่ง จำนวนครู 476 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทบริหาร ธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในปีการศึกษา 2546 จำนวนครูทั้งสิ้น 265 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39-40) แบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. เลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่ตั้งอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร 2
2. เลือกประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยเลือกเฉพาะประเภทบริหารธุรกิจ
3. จัดกลุ่มโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์
4. เลือกกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละขนาดของโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 4 แห่ง โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 2 แห่ง และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 2 แห่ง
5. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (อ้างใน

เอกสบุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39-40) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 นี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนครู (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	207	67
ขนาดกลาง	138	45
ขนาดใหญ่	476	153
รวม	821	265

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check List) สอบถามเกี่ยวกับขนาดของโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 26 ข้อ คือ

1. ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 13 ข้อ
2. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการนำผลการทำวิจัยไปใช้ จำนวน 5 ข้อ

โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จำนวน 7 ข้อ

โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบข่ายและการสร้างแบบสอบถาม
3. ออกแบบและสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 นำข้อคำถามและนิยามศัพท์เฉพาะให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน คือ

1. ดร.ปราศรัย ประวัตรุ่งเรือง ผู้อำนวยการ โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ
2. ดร.คมสร วงษ์รักษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน
3. อาจารย์ประยูร หรั่งทรัพย์ สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
4. ดร.เสรี ปรีดาศักดิ์ สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
5. ดร.ราชันย์ บุญธิมา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนรายข้อ โดยใช้สูตรเทคนิค IOC (Item – Objective Congruence Index)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

6. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ส่วนข้อที่มีค่า IOC < 0.50 นำไปแก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

7. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุง ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha –coefficient's Cronbach) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ล้วน และ อังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ตามรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 2 สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.88
ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.76
ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้	มีค่าความเที่ยง	0.89
ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน		
ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.94
ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.87
ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้	มีค่าความเที่ยง	0.88

ในภาพรวมได้ความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.94

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. บัณฑิตกษอนุญาตต่อบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 แห่ง
2. นำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อขอความร่วมมือให้ครูตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 4 – 19 มีนาคม 2547 การเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามส่งให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทบริหารธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน จำนวน 8 แห่ง ด้วยตนเอง และผู้วิจัยได้นำบัตรรับแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง
4. แบบสอบถามทั้งหมด 265 ฉบับ แจกให้กลุ่มตัวอย่าง และได้รับคืนมาตามเวลาที่กำหนด โดยได้รับจากกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนขนาดเล็ก 67 ฉบับ โรงเรียนขนาดกลาง 45 ฉบับ และโรงเรียนขนาดใหญ่ 153 ฉบับ รวมทั้งสิ้นได้รับแบบสอบถามคืนมา 265 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาแยกเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่ศึกษา เพื่อดำเนินการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่อไป
3. ข้อมูลทั่วไปของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 64)

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

n แทน จำนวนคนที่ต้องการหาค่าร้อยละ

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

4. ข้อมูลสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102, 111)

4.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนของข้อมูล(กลุ่มตัวอย่าง)

4.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

(นิสารัตน์ ศิลปเดช. 2542 : 146)

5. ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ‘ test

6. เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แปรระดับการปฏิบัติและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาด โรงเรียน
โดยผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามขนาด โรงเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ขนาดของโรงเรียน วุฒิการศึกษาและ
ประสบการณ์ในการสอน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาจำนวน ค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์
ในรูปตารางและการแปลความหมาย โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาด โรงเรียน
วุฒិการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขนาดของโรงเรียน		
- ขนาดใหญ่	153	57.70
- ขนาดกลาง	45	17.00
- ขนาดเล็ก	67	25.30
วุฒิการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญา	11	4.20
- ปริญญาตรี	238	89.80
- สูงกว่าปริญญาตรี	16	6.00
ประสบการณ์ในการสอน		
- 1 – 4 ปี	136	51.3
- มากกว่า 4 ปี	129	48.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 รองลงมาเป็นครูในโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 นอกนั้นเป็นครูในโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 17.00

วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 238 คนคิดเป็นร้อยละ 89.80 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 นอกนั้น มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20

ประสบการณ์ในการสอนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 4 ปีจำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 51.30 นอกนั้น มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 4 ปี จำนวน 129 คน ร้อยละ 48.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ในรูปตารางและการแปลความหมาย โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2 – 4.9

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามรายด้านและภาพรวม

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	สภาพ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.08	.71	ปานกลาง
2. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.26	.76	ปานกลาง
3. ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.30	.92	ปานกลาง
ภาพรวม	3.21	.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) และด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการ
การทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.41	.87	ปานกลาง
2. มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน	3.16	.81	ปานกลาง
3. มีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน	3.16	.83	ปานกลาง
4. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล	3.08	.85	ปานกลาง
5. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.07	.98	ปานกลาง
6. มีทักษะในการค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องและเขียน วรรณกรรม	2.96	.87	ปานกลาง
7. มีทักษะในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน	3.04	.83	ปานกลาง
8. มีทักษะในการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน	2.92	.85	ปานกลาง
9. มีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.22	.93	ปานกลาง
10. มีทักษะในการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.02	.96	ปานกลาง
11. มีทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	3.03	1.13	ปานกลาง
12. มีทักษะในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	2.88	1.03	ปานกลาง
13. มีทักษะในการเขียนรายงานการวิจัย	3.02	1.05	ปานกลาง
ภาพรวม	3.08	.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีสภาพ
การทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 – 3.41 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ
โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.41$) รองลงมาคือ มีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$)
ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีทักษะในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.88$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย
ในชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. โรงเรียนส่งเสริมให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.73	.92	มาก
2. โรงเรียนส่งเสริมให้การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง	3.15	1.02	ปานกลาง
3. โรงเรียนกำหนดนโยบายให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.55	.97	มาก
4. โรงเรียนส่งเสริมให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง	3.40	1.00	ปานกลาง
5. โรงเรียนมีคณะกรรมการหรือผู้ให้คำปรึกษาค้นคว้างานวิจัย	3.09	1.07	ปานกลาง
6. ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจ	3.21	1.12	ปานกลาง
7. ผู้บริหารให้งบประมาณและแหล่งเงินทุน	3.01	1.08	ปานกลาง
8. ผู้บริหารกำหนดช่วงเวลาต่อสัปดาห์ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.92	1.02	ปานกลาง
ภาพรวม	3.26	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.92 – 3.73 ซึ่งอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดนโยบายให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารกำหนดช่วงเวลาต่อสัปดาห์ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัย
ในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามรายชื่อ

ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. ใช้พัฒนาการเรียนการสอน	3.53	1.00	มาก
2. ใช้แก้ปัญหาผู้เรียนโดยตรง	3.68	2.06	มาก
3. ใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่ง	3.01	1.02	ปานกลาง
4. ใช้เผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะและชุมชน	3.05	1.00	ปานกลาง
5. ใช้ย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยในชั้นเรียนนั้นอีกครั้งหนึ่ง	3.23	1.02	ปานกลาง
ภาพรวม	3.30	.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีสภาพการทำวิจัย
ในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.30$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 – 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ
อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ใช้แก้ปัญหาผู้เรียน โดยตรง อยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ ใช้พัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามรายด้านและภาพรวม
ในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามรายชื่อ

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	ปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.02	.74	ปานกลาง
2. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.94	.84	ปานกลาง
3. ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	2.95	.85	ปานกลาง
ภาพรวม	2.97	.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) และด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับ
การทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.15	.89	ปานกลาง
2. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน	3.03	.86	ปานกลาง
3. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.31	.85	น้อย
4. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล	3.00	.87	ปานกลาง
5. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูล	3.03	.96	ปานกลาง
6. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนโครงการการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.30	.89	น้อย
7. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนรายงานการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.99	.92	ปานกลาง
ภาพรวม	3.04	.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีปัญหา
การทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.30 – 3.15 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อและอยู่ใน
ระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมาคือ ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความรู้และทักษะ
เกี่ยวกับการเขียนโครงการการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย
ในชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. งบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัย	3.03	1.02	ปานกลาง
2. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	2.91	.96	ปานกลาง
3. แหล่งค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องและการเขียนวรรณกรรม	2.95	.95	ปานกลาง
4. อบรม ประชุม สัมมนา	2.99	1.07	ปานกลาง
5. การจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการวิจัย	2.90	1.07	ปานกลาง
6. คัดเลือกผลงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	2.86	1.04	ปานกลาง
ภาพรวม	2.94	.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีปัญหา
การทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.86 – 3.03 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ
โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ งบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$)
รองลงมาคือ อบรม ประชุม สัมมนา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ คัดเลือกผลงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียน
ไปใช้ จำแนกตามรายชื่อ

ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพ
1. การเผยแพร่งานวิจัย	2.89	1.00	ปานกลาง
2. การพัฒนาการเรียนการสอน	3.06	1.03	ปานกลาง
3. การแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เรียน	3.04	1.05	ปานกลาง
4. การนำผลวิจัยกลับมาปรับปรุงงานวิจัยเรื่องเดิม	2.88	1.01	ปานกลาง
5. ปรับปรุงพัฒนางานบริหารและการจัดการ	2.99	.97	ปานกลาง
6. การพัฒนาหลักสูตร	3.00	.99	ปานกลาง
7. แลกเปลี่ยนงานวิจัยกับผู้อื่น	2.80	1.01	ปานกลาง
ภาพรวม	2.95	.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 มีปัญหา
การทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.80 – 3.06 ซึ่งอยู่ระดับปานกลางทุกข้อ
โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ การพัฒนาการเรียน
การสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาคือ การแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เรียน อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แลกเปลี่ยนงานวิจัยกับผู้อื่น อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพและปัญหาการทำวิจัย
 ในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน
 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
 เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ
 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) นำเสนอผลการวิเคราะห์
 ข้อมูลในรูปตารางและการแปลความหมาย โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.10 – 4.19

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสภาพการทำวิจัย
 ในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตาม
 ขนาดโรงเรียน

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F	Prob.
ด้านความรู้และทักษะการทำ วิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.730	2.365	2	4.708*	.010
	ภายในกลุ่ม	131.609	.502	262		
	รวม	136.339		264		
ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.551	3.776	2	6.655*	.002
	ภายในกลุ่ม	148.628	.567	262		
	รวม	156.179		264		
ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	21.933	10.966	2	14.024*	.000
	ภายในกลุ่ม	204.869	.782	262		
	รวม	226.802		264		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	9.761	4.880	2	11.876*	.000
	ภายในกลุ่ม	107.672	.411	262		
	รวม	117.433		264		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอน
 ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน มีสภาพการทำวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'
 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ดังตารางที่ 4.11 – 4.14

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม จำแนกตาม
ขนาดโรงเรียน

ขนาดของสถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.88	-	.40*	.45*
ขนาดกลาง	3.29		-	.04
ขนาดใหญ่	3.33			-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมแตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัย
ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.86	-	.37*	.27*
ขนาดกลาง	3.23		-	.10
ขนาดใหญ่	3.13			-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย
ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.98	-	.25	.40*
ขนาดกลาง	3.24	-	-	.14
ขนาดใหญ่	3.38	-	-	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน
ไปใช้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.81	-	.58*	.67*
ขนาดกลาง	3.39		-	.09
ขนาดใหญ่	3.49			-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2
จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F	Prob.
ด้านความรู้และทักษะการทำ วิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.82	1.91	2	3.46*	.033
	ภายในกลุ่ม	144.49	.55	262		
	รวม	148.31		264		
ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	9.98	4.99	2	7.38*	.001
	ภายในกลุ่ม	177.17	.67	262		
	รวม	187.15		264		
ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	8.43	4.21	2	6.02*	.003
	ภายในกลุ่ม	183.40	.70	262		
	รวม	191.84		264		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.92	3.46	2	8.10*	.000
	ภายในกลุ่ม	111.94	.42	262		
	รวม	118.87		264		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอน
ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาการทำวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ cheffe' ผลการทดสอบ
ค่าเฉลี่ยรายคู่ ดังตารางที่ 4.16 – 4.19

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม จำแนกตามขนาด
โรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.78	-	.50*	.18
ขนาดกลาง	3.28		-	.31*
ขนาดใหญ่	2.97			-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก
มีปัญหาการทำวิจัย ในภาพรวม แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2
ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะการทำ
วิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.91	-	.36*	.08
ขนาดกลาง	3.28		-	.27
ขนาดใหญ่	3.00			-

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก
มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน
ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัย
ในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.66	-	.60*	.30*
ขนาดกลาง	3.26		-	.29
ขนาดใหญ่	2.97			-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียน
ไปใช้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.76	-	.55*	.17
ขนาดกลาง	3.31		-	.38*
ขนาดใหญ่	2.93			-

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก
มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ แตกต่างจากครูโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2
2. เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน
มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน
มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ประเภทบริหาร
ธุรกิจ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 17 แห่ง จำนวนครูทั้งสิ้น 821 คน แบ่งเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก
9 แห่ง จำนวนครู 207 คน โรงเรียนขนาดกลาง 4 แห่ง จำนวนครู 138 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่
4 แห่ง จำนวนครู 476 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ประเภท บริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2546 จำนวนครูทั้งสิ้น 265 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม ตารางสำเร็จรูปของ Krcjcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39-40) แบบหลาย ขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย ด้านความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales)

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง โดยนำหนังสือ ขอความร่วมมือจากหน่วยงานบัณฑิตศึกษา ไปขออนุญาตเก็บข้อมูลต่อผู้อำนวยการ โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 265 ฉบับ ได้รับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 100

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. หาจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 เป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวม
3. วิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และกรณีที่พบค่าความแตกต่างนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

5.1.7 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ ครูมีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูมีทักษะในการแปรผลข้อมูล

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดนโยบายให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารกำหนดช่วงเวลาต่อสัปดาห์ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีการนำผลการวิจัยไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก 2 อยู่ในระดับปานกลาง 3 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ปัญหาผู้เรียนโดยตรง รองลงมาคือ มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่ง

2. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีปัญหาในเรื่องความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ มีปัญหาในเรื่องความรู้และทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีปัญหาในเรื่องความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนโครงการการทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ โรงเรียนได้จัดอบรม ประชุม สัมมนา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนได้มีการคัดเลือกผลงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือ ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปแลกเปลี่ยนงานวิจัยกับผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการนำผลทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมและทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากครูยังขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ในเรื่องการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ลึกซึ้งและบางครั้งผู้วิจัยนิยมใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลตามได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยยังไม่สามารถสื่อความได้ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นภาษาสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล ธิมะพร (2533 : บทคัดย่อ) พบว่าครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้หรือมีความรู้ที่น้อยในเรื่องความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้าน พบว่า

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า ครูมีความรู้ ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบวิจัยในชั้นเรียน การสร้างเครื่องมือ การใช้สถิติ การเขียนรายงานการวิจัย การศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยยังไม่เพียงพอ แหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าภายในสถานศึกษายังไม่สอดคล้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิระวัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10 ขาดความรู้และทักษะในการดำเนินการวิจัย การใช้ค่าสถิติเพื่อ

การวิเคราะห์ข้อมูล และแหล่งค้นคว้าเอกสารตำรามีน้อย และยังสอดคล้องกับ มนสิข สิริสมบุญรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน” พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า โรงเรียนส่งเสริมและกำหนดนโยบายให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และยังส่งเสริมให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมีความต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำเอาความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนางานด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ ลัสดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) เรื่อง “สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น” พบว่าโรงเรียนมีความต้องการให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31-39) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีความสนใจและสามารถทำงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับ ชลดา จิตติวัฒนพงศ์ (2536 : 84) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอทั้งในระบบและนอกระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้และนำไปจัดกิจกรรมที่มีเทคนิคใหม่ ๆ เช่น การสอนด้วยกระบวนการทางวิจัย ส่วนผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนที่สำคัญ

ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า ครูได้นำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งยังนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ครูส่วนใหญ่มีการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยา ไนวิดี (2543 : 4) กล่าวว่า การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ และพบว่าครูส่วนใหญ่นำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาผู้เรียนโดยตรง อาจเนื่องมาจาก ครูได้มีการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาเป็นรายบุคคล จากสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 66) กล่าวว่า ครูนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนได้ตรงสภาพจริงเป็นรายคน และรายกลุ่ม

2. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากครูยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับและทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ ครูไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากทางโรงเรียน และผลงานวิจัยของครูไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ไพจิตร สดวกการ

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 41-43) กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้ ในหลายลักษณะ เช่น แก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน และยังสอดคล้องกับ วีรพล ฉลาดเข้ม (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูประถมศึกษาที่มีความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่าครูมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล อาจเนื่องมาจากครูไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและเป็นที่ยกย่องในด้านต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ประเด็นปัญหา การให้คำปรึกษาด้านสถิติ เทคนิคการสร้างเครื่องมือ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540 : 20) กล่าวว่า ปัญหาในการทำวิจัยของครู ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ในเรื่องสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล และยังสอดคล้องกับ วีรพล ฉลาดเข้ม (2544 : 64) พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา ได้แก่ ขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษางานวิจัย

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า ปัญหางบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัย การอบรม ประชุม สัมมนา แหล่งค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องและการเขียนวรรณกรรม วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนไม่มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสำหรับการทำวิจัยที่ชัดเจน ครูต้องใช้เงินทุนส่วนตัว ห้องสมุดของโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีหนังสือและเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่ครูใช้อ้างอิงค้นคว้าเพิ่มเติมในรายวิชาต่าง ๆ เท่านั้น ส่วนคู่มือที่ใช้ค้นคว้า เอกสาร วิทยุที่เกี่ยวข้องกับหลักการวิจัยมีน้อย หรือบางโรงเรียนไม่มีเลย ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่น ขาดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยครูส่วนใหญ่ใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย และสอดคล้องกับ สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการทำวิจัยไม่สำเร็จหรือทำวิจัยน้อยเนื่องจากขาดแหล่งค้นคว้าที่อยู่ใกล้ ขาดงบประมาณสนับสนุน

ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในภาพรวม ครูมีปัญหาการนำผลวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนนำไปแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เรียน นำงานวิจัยไปเผยแพร่ แลกเปลี่ยนกับผู้อื่น นำไปปรับปรุงพัฒนา งานบริหารและการจัดการ และปรับปรุงงานวิจัยเรื่องเดิม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือ ผู้บริหารไม่ติดตามดูแลการแก้ปัญหาของครู ครูไม่มีเวลาและโอกาสแลกเปลี่ยนผลงานวิจัย เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมาก งานวิจัยของครูไม่เป็นที่ยอมรับของครูด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุภวัฒน์ เวชประคิชฐ์ (2532 : บทคัดย่อ) เรื่อง “ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการทำวิจัยในโครงการวิจัยและพัฒนาคุณภาพก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา” พบว่า ผลการวิจัยส่วนใหญ่นำไปใช้

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและมีผลทำให้ครูมีพฤติกรรมการสอนดีขึ้น วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) เรื่อง “การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร มหานคร” พบว่าครูมีความต้องการข้อมูลที่เชื่อถือได้เพื่อนำมาพัฒนางานที่ปฏิบัติ มีการนำผลวิจัยไปเผยแพร่ภายในโรงเรียนโดยการนำเสนอต่อผู้บริหาร ผู้บริหารนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนางานบริหารและการจัดการ

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีดังนี้

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวมและทุกด้าน มีสภาพการทำวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง อาจเนื่องมาจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็กไม่มีการจัดสรรงบประมาณ ไม่มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูอย่างต่อเนื่อง และครูมีรายวิชาและชั่วโมงสอนมาก และยังมีภาระงานอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม (2540 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน ครูยังมีความต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยให้การช่วยเหลือ ครูใช้เวลากับงานสอนเป็นสำคัญ จึงไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัย และยังคงงบประมาณสนับสนุนจากโรงเรียน ส่วนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ มีสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากไม่ว่าโรงเรียนจะมีขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ก็มีการกำหนดนโยบายให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน จัดอบรมให้ความรู้แก่ครูเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และโรงเรียนได้เล็งเห็นคุณค่าของการทำวิจัย เพื่อนำผลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (2544 : 4-5) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษา เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมศึกษานำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา เช่น นักเรียน ครู โรงเรียน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe รายด้านพบว่า

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอน

ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางและครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางและครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางและครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางและครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีดังนี้

ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ในภาพรวมและทุกด้าน มีปัญหาการทำวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่สอนใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนเข้ามาเรียนจำนวนน้อย จึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณไว้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูอย่างต่อเนื่อง และครูอาจจะไม่มีเวลาหรือประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูมีรายวิชาและชั่วโมงสอนมาก ซึ่งสอดคล้องกับวันทนา ชูช่วย (2533 : 20) ที่กล่าวว่าครูอาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยและไม่มีเวลาในการค้นคว้า

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe รายด้านพบว่า

ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก มีปัญหาในเรื่องความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และ

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลางและโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ มีความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากโรงเรียน แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ ได้รับการสนับสนุนให้ทำวิจัยในชั้นเรียนจากโรงเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดเล็ก ได้มีการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง และ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดกลาง ได้มีการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ แตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 ขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้กับครูในโรงเรียนเรื่องทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
2. โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน และแก้ไขปัญหา กลุ่มผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะงบประมาณ
3. สร้างความตระหนักให้กับครูและนักเรียนให้เห็นคุณค่าของการแก้ไขปัญหา กลุ่มผู้เรียน โดยการใช้วิจัยในชั้นเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลที่ได้จากการนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน
2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน
3. ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดหรือแบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กมล สุคประเสริฐ. 2532. “การวิจัยเพื่อการเรียนการสอน.” วารสารพัฒนาหลักสูตร.
4 (32) : 44-47.
- กรมวิชาการ. 2529. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิจัย
ทางการศึกษา.
- กรมสามัญศึกษา. 2540. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
เสนาธรรม.
- ศูนย์นิเทศก์อาชีวศึกษาภาคเหนือ. เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการวิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. ศึกษานิเทศก์เขต 8
- กาญจนา วัฒนาญ. 2544. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : ม.ป.ท.
- กิตติพร ปัญญาภิญโญผล. 2541. รายงานวิจัยรูปแบบวิธีการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โกวิท ประวาลพุกฤษ. 2526. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ศึกษานิเทศก์จังหวัด โครงการ
วิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน “คำถาม 10 ข้อ สำหรับ
การวางแผนการวิจัย.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- กรรักษ์ ภิรมย์รักษ์. 2544. การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- จินตนา สุทธิจินดา. 2525. การสอนชุดวิชาวรรณกรรมมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ. 2544. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน.
กรุงเทพฯ : พี.เอ. ดีฟวิง.
- ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์. 2536. การจัดการศึกษาไทยในทศวรรษหน้า : มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ.
กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- ช่อผกา แก้วใหญ่ และวรวิทย์ อวิรุทธ์วรกุล. 2545. “TVO : สู่มาตรฐานแรงงานไทยยุคใหม่.”
วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 39 (5) : 53.
- ชัยพจน์ รังงาม. 2539 “การวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 14 (สิงหาคม) :
12-17.
- ชาติรี เกิดธรรม. 2544. อยากทำวิจัยในชั้นเรียน แต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.
- ชาติรี สำราญ. 2544. วิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสตรี-ศฤงษ์คังคี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทศพล ชีวะพร. 2533. “การประเมินความต้องการบริการสนับสนุนทางวิชาการสำหรับการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. 2539. ระเบียบวิธีวิจัย. เอกสารคำสอน ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. 2532 การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ. 2540. “เส้นทางพัฒนาคู่มือวิจัย : การวิจัยรายการกรณีครูดีเด่นระดับประถม
ศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. 2539. “ครูกับการวิจัย : สะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างความคาดหวังและ
ความเป็นจริงของการพัฒนาการศึกษาของชาติ.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
14 (กรกฎาคม) : 31- 39.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีทาสาน.
- ประภัสสร วงษ์ดี. 2540. “กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู
นักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหาร
การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวิต เอรารวรรณ์. 2542. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- ผ่องพรรณ ตรีมงคลกุล. 2543. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พันธณี วิหคโต. 2536. “สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียน
การสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.” กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- พีรวัฒน์ วงษ์พรหม. 2533. “สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์. 2545. ชุดฝึกอบรมครู : ประมวลสาระเรื่องการวิจัย
ในชั้นเรียน.” กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. 2543. การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการ.
3 (มีนาคม) : 27-32.
- มนสิข สิทธิสมบูรณ์. 2544. รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน.
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. 2537. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ.” สารสารศึกษาศาสตร์. ม.ป.ป. : 11-15.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิทยาการ.

ลัสดา กองคำ. 2541. “การศึกษาศาภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลัดดา คำพลงาม. 2540. “กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันทนา ชูช่วย. 2533. “การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา.”

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2541. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิทยา ใจวิถี. 2543. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. ม.ป.ท.

วิรัช วรรณรัตน์. 2527. “การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน.” วารสารการวัดผลการศึกษา.

17(กันยายน-ธันวาคม) : 44-48.

วีรพล ฉลาดเข้ม. 2544. “การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2537. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. 2541. “ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศศิธร พีร์ภูติ. 2523. “การสำรวจปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมเจตน์ ไวยากรณ์. 2544. หลักการวิจัย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530. “โครงการวิจัยและทดลองตามรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.” ในการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัดทั่วประเทศ. นครปฐม : ม.ป.ท..

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8

พ.ศ.2540-2544. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543. การวิจัยในชั้นเรียน. ศึกษานิเทศก์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546. หลักการ ทฤษฎี และนโยบายการปฏิรูป
การอาชีวศึกษา. ม.ป.ท..
- _____. 2546. วิสัยทัศน์ พันธกิจ.(Online). Available : [Http ://www.OPEC.go.th/vision.htm](http://www.OPEC.go.th/vision.htm)
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544. รายงานการวิจัยรูปแบบและกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู.
กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2544. คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
เสมาธรรม.
- สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. 2543. “ยาขมหม้อใหญ่ของครูสมัยเก่า” วารสารข้าราชการครู.
20(4) : 38-39.
- สุวัฒน์ เวชประดิษฐ์. 2532. “ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการทำวิจัยใน โครงการวิจัยและพัฒนาคุณภาพก่อนการประถม
ศึกษาและประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. 2524. “บรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา.” ข่าวสารการวิจัย
ทางการศึกษา. 4 (กุมภาพันธ์-มีนาคม) : 22-25.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม. 2540. แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. 2544. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- อุทัย ตูลเกษม. 2533. “ว่าด้วยการวิจัย.” ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา. 13 (กุมภาพันธ์-มีนาคม)
3-9.
- อุทุมพร จามรมาน. 2537. การสุ่มตัวอย่างทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
พินนี้พับบลิชชิ่ง.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2530. การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- โอภาส ตรีปัญญา. 2529. “การวิจัยสำหรับครูประถมศึกษายุคใหม่.” เอกสารการวิจัยในชั้นเรียน
หน่วยที่ 1 สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 299 /2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นางจิราภา ล่วงลือ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางจิราภา ล่วงลือ รหัสประจำตัว 42064731
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณา
หัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	ประธานกรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ
ผศ.ดร.อรสา	โกศลนันทกุล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

กณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางจิราภา ล่วงลือ รหัสประจำตัว 42064731 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาพและปัญหาการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2 (SATE AND PROBLEMS IN
CONDUCTING CLASSROOM ACTION RESEARCH OF TEACHERS AT PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK REGION 2)" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้
เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1591

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ 7 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางจिरภา ล่วงลือ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขต กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนางจिरภา ล่วงลือ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 : 0858

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจตุรพักตรพิมาน เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๙ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางจิราภา ล่วงลือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางจิราภา ล่วงลือ ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร. 3264325

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 0858

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางจิราภา ล่วงลือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้นางจิราภา ล่วงลือ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร. 3264325

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

โปรดตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของท่านที่เป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุงแก้ไขปัญหา และพัฒนาวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 2

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

จิราภา ล่วงถือ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ขนาดโรงเรียนของท่าน

ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1- 590 คน)

ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 591-1,180 คน)

ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน มากกว่า 1,180 คน)

2. วุฒิกการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอน

1-4 ปี

มากกว่า 4 ปี

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินงาน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

2. ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยครอบคลุมใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

3. ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะสำคัญ รูปแบบกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัย รวมทั้งความสามารถในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการและขั้นตอนอย่างถูกต้อง

4. การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การได้รับการส่งเสริมและการพัฒนาในการทำวิจัยให้แก่อาจารย์ผู้สอนในด้านนโยบาย การฝึกอบรม ขวัญกำลังใจ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ

5. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการใช้การวิจัยในชั้นเรียน ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรม จัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การบูรณาการกับรายวิชาอื่น และพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

ขอขอบพระคุณ

จิราภา ล่วงถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเลือกซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ ที่	รายการสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
1.	มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
2.	มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน.....
3.	มีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน.....
4.	มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.....
5.	มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการ วิเคราะห์ข้อมูล.....
6.	มีทักษะในการค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องและเขียนวรรณกรรม
7.	มีทักษะในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน.....
8.	มีทักษะในการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน.....
9.	มีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....
10.	มีทักษะในการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล.....
11.	มีทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป.....
12.	มีทักษะในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....
13.	มีทักษะในการเขียนรายงานการวิจัย.....

ขอขอบพระคุณ

จิราภา ล่วงถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	รายการสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
14.	โรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน...
15.	โรงเรียนส่งเสริมให้การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง
16.	โรงเรียนกำหนดนโยบายให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
17.	โรงเรียนส่งเสริมให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง.....
18.	โรงเรียนมีคณะกรรมการหรือผู้ให้คำปรึกษาค้นคว้างานวิจัย.....
19.	ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจ.....
20.	ผู้บริหารห้งบประมาณและแหล่งเงินทุน.....
21.	ผู้บริหารกำหนดช่วงเวลาต่อสัปดาห์ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
	ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้					
22.	ใช้พัฒนาการเรียนการสอน.....
23.	ใช้แก้ปัญหาผู้เรียน โดยตรง.....
24.	ใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่ง.....
25.	ใช้เผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะและชุมชน.....
26.	ใช้ย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่ง.....

ตอนที่ 3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเลือกให้ตรงกับระดับปัญหาที่ท่านพบในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของสถานศึกษาของท่าน

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณ

จิราภา ล่วงลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน					
1.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....
2.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน.....
3.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
4.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.....
5.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล.....
6.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนโครงการการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
7.	ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน.....
	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
8.	งบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัย.....
9.	วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย.....
10.	แหล่งค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องและการเขียนวรรณกรรม.....
11.	อบรม ประชุมสัมมนา.....
12.	การจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการวิจัย.....
13.	คัดเลือกผลงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน.....
	ด้านการนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้					
14.	การเผยแพร่งานวิจัย.....
15.	การพัฒนาการเรียนการสอน.....
16.	การแก้ไขปัญหาในกลุ่มผู้เรียน.....
17.	การนำผลวิจัยกลับมาปรับปรุงงานวิจัยเรื่องเดิม.....
18.	ปรับปรุงพัฒนางานบริหารและการจัดการ.....
19.	การพัฒนาหลักสูตร.....
20.	แลกเปลี่ยนงานวิจัยกับผู้อื่น.....

ขอขอบพระคุณ

จิราภา ล่วงลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางจิราภา ล่วงลือ
วัน - เดือน - ปี	29 พฤศจิกายน 2508
สถานที่เกิด	อำเภอหลักสี่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35 หมู่ 3 แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ (SBAC)
ตำแหน่ง	รองผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2530 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูพระนคร ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้